SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 198. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 19, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 19-го ЖОВТНЯ 1993. Ч. 198. РІК C.

ВИМАГАЮТЬ РЕЗИҐНАЦІЇ ГЕНЕРАЛЬНОЇ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ

Київ (УНІАР). — Тут 13-14-го жовтня на засіданні Постійної комісії Верховної Ради з питань законодавства і законности, у якому також взяли участь представники Комісій правопорядку та боротьби з організованою злочинністю, мандатної та депутатської етики, народні депутати України розглянули подання генерального прокурора України Віктора Шишкина про ти заступника генерального прокурора Юрія Гайсинського.

В. Шишкін звинуватив Ю. Гайсинського у зловживанні службовим становищем, що виявилося у невмотивованому припиненні деяких карних справ. На ці звинувачення Ю. Гайсинський відповів, що то є змова з метою захоплення влади у Генеральній прокуратурі. За його словами, певні сили намагаються дискредитувати прорурорську працю, яку він, Гайсинський, очолює. У дискредитації, на його думку, зацікавлені депутати Олександер Кочеба, Віктор Слюсаренко, Григорій Демидов, керівництво Генеральної прокуратури в цілому. Гайсинський цілком відкинув звинувачення у фінансових зловживаннях, начебто вчинених ним під час поїздки до ЗСА у січні цього року. Він зазначив, що ніякими документами не передбачено фінансових звітів за час таких поїздок, тому він усно звітував перед Шишкіним, а письмовий звіт подав до Національного Банку України, який фінансував це відрядження. Гайсинський відкинув також звинувачення у втручанні в працю прокуратури Харківської области.

В ході розгляду на засіданні жодне із звинувачень, висунутих генеральним прокурором проти власного заступника Гайсинського, не підтверджено. Протe підтверджено достовірність 90 відсотків інших матеріялів, після розгляду яких відбулося закрите засідання, на якому депутати постановили: рекомендувати генеральному прокуророві В. Шишкіну відтягнути свою скаргу на першого заступника генерального прокурора Гайсинського; рекомендувати колеґії Генеральної прокуратури України зрезиґнувати у повному складі; рекомендувати генеральному прокуророві В. Шишкіну виконувати свої обов'язки до обрання нового генерального прокурора. Вісьмома голосами „за" при одному, що утримався і одному „проти", рішення було схвалене.

Представників преси з подробицями не ознайомили, але минулого тижня стало відомо, що з Полтавського заводу штучних алмазів хтось викрав 81 кілограм алмазного порошку, в результаті чого завод не працював цілий місяць. За інформацією обласної прокуратури, матеріяли в цій справі були передані до Генеральної прокуратури ще у вересні та так і не повернулися.

З'ясувалося також, що деякі комерційні структури Криму та морські офіцери причетні до незаконного перепродажу бензини, призначеної для кораблів, у такій великій кількості, що цієї бензини мало вистачити для Чорноморської фльоти на цілий рік. Згадані злочини підтвердило попереднє слідство Військово-морської прокуратури України і Чорноморської фльоти, а причетних моряків і комерсантів заарештовано.

Під час недавньої зустрічі з львів'янами генеральний прокурор України В. Шишкін заявив, що органи прокуратури не можуть притягти винних до карної відповідальности через відсутність необхідних законів, пасивність і непослідовність дій теперішнього парламенту.

ВІДБУЛАСЯ ІНТРОНІЗАЦІЯ ПАТРІЯРХА УАПЦ

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 14-го жовтня, у день великого в Україні християнського свята Покрови, в церкві Спаса на Берестові відбулася інтронізація Патріярха УАПЦ Київського і Всієї України Димитра. Інтронізацію нового Патріярха здійснили Архиєпископ Львівський і Галицький, керуючий справами Київської Патріярхії Петро, Єпископ Уманський, вікарій Київської Епархії Михаїл, Єпископ Луцький і Волинський Феоктист та Єпископ Харківський і Полтавський Ігор.

По закінченні інтронізації Патріярх УАПЦ Димитро у відповідь на привітання сказав: „Я дуже радий, що між нашим народом є люди, які розуміють ту правдиву справу боротьби за волю України і так само поправді ставляться до своєї рідної Церкви. Коли правда переможе — це буде наша спільна перемога".

Кореспондент УНІАР звернувся до літературознавця і критика Євгена Сверстюка з проханням прокоментувати обрання нового Патріярха УАПЦ.

„Зараз ми переживаємо період великої кризи і нинішнє обрання церкви є самоствердженням УАПЦ, з яким ми не пов'язуємо якихось особливих надій національних, бо надії наші — на об'єднання всіх православних церков. Сьогоднішній день є дуже символічним. Свято Покрови — велике свято в Україні, яке може преображати найтривожніші, найсумніші події".

Українські правники працюють над проєктом цивільного кодексу

Київ (УНІАР). — У четвер, 14-го жовтня, з відділу правової інформації Міністерства Юстиції України надійшло повідомлення, що спеціяльна група, до якої увійшло 22 провідних науковців та юристи-практики, працює над проєктом цивільного кодексу України. Очолює групу міністер юстиції Василь Онопенко.

Український цивільний кодекс будується на основах національного законодавства, однак, він акумулює в собі позитивний досвід інших правних систем, зокрема Німеччини, Франкції, агнло-американського права, Росії, Казахстану і Білорусі. Фахівці домагаються, щоб майбутній кодекс, як фундаментальний нормативний акт, найбільш повно відобразив цивільноправне реґулювання суспільних відносин. Вже опрацьовано половину проєкту.

По закінченні, юридичну експертизу законопроєкту здійснять фахівці з Німецького фонду міжнародного правного співробітництва.

50-ЛІТТЯ ДИВІЗІЇ В НЮАРКУ

Ірвінгтон, Н.Дж. — Станиця Братства кол. Вояків І-ої дивізії УНА в Нюарку влаштовує святковий бенкет з мистецькою програмою для вшанування 50-ліття створення Стрілецької Дивізії „Галичина". Бенкет відбудеться у суботу, 30-го жовтня, о год. 3-ій по полудні в Українському Народному Домі, 140 Проспект аве. в Ірвінгтоні, Н. Дж. Участь у бенкеті слід зголошувати до М. Заверухи (201) 375-0156. Зголошення приймаються до 23-го жовтня.

МЕДИЧНА ПОРАДНЯ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Референтура Суспільної Опіки при Окружній Управі СУА в Ню Йорку при співпраці з Українським Лікарським Товариством Північної Америки, Відділ Ню Йорку — Ню Джерзі, влаштовує „Медичну порадню". Зустріч з чотирма лікарями-спеціялістами та їх доповіді відбудуться у суботу, 23-го жовтня, в домівці СУА, 108 Друга авеню в Ню Йорку, між 6-ою і 7-ою вул. Початок о год. 11-ій ранку.

Наради СКВОР відбудуться під час конґресу СКВУ

Торонто (СКВОР). — З'їзд і наради Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради під час VI СКВУ відбудуться в Торонто 3-го і 4-го листопада ц.р. в готелі Гарбор Кесл.

У середу, 3-го листопада, програма відбуватиметься в кімнаті „Бей" від год. 8:30 вранці до год. 6-ої вечора. В програмі дискусійні панелі на такі теми: „Нова українська людина — виховний ідеал", „Українське шкільництво в діяспорі", „Відродження українського шкільництва в країнах колишнього Союзу".

У четвер, 4-го листопада, в залі „Фронтенак" від год. 3:45 до год. 5:15 по полудні відбудеться дискусійний панель на тему „Освіта в Україні і роля діяспори".

Виставка найновіших начальних матеріялів буде в середу, 3-го листопада в кімнаті нарад; деякі матеріяли можна буде купити. Виставка української дитячої літератури діяспори буде в лобі готелю під час цілого конґресу.

Проблема „ви і ми" очима студентів з України

Джерзі Сіти, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Про Фонд Розвитку Освіти при Товаристві Українських Бізнесменів і Професіоналістів в Ню Джерзі ми вже писали двічі на сторінках нашого щоденника, підкреслюючи при тому незвичайно важливе завдання, яке поставив він собі, вибираючи здібних студентів з України на вимінні студії у ЗСА.

Тому з приємністю вітаємо молодих гостей, які саме закінчили двомісячне перебування в Гарвардському університеті та навчання в ньому і повні вражень є на шляху додому.

У редакції „Свободи" (зліва): І. Коваль, Р. Леоненко і О. Онишко

Інна Коваль з Дніпропетровська, Ольга Онишко зі Львова і Руслан Леоненко з Києва — це частина із групи п'яти студентів, яких цього року вибрали на підставі їхніх студій та знання англійської мови до цієї вимінної програми. У п'яті тільки один Руслан заступає чоловічий рід — цим разом є аж чотири дівчини. Як довідуємося з оповідань наших гостей, дві з них, Ольга Буряк і Наталія Філіпова, вже раніше поверну-лися домів і тому не можемо послухати їхніх вражень і думок на тему першого перебування в Північній Америці. А саме це постійне порівнювання „ви і ми", а з цим зв'язані погляди молодих людей з України стали майже всеціло темою нашої розмови, якій прислухувалися члени і організатори вимінної програми д-р Богдан Витвицький і Оксана Тритях.

Наші гості з України незвичайно поважно та із зрозумінням аналізують сьогоднішню ситуацію в молодій державі та стверджують, що нові обставини і нові засади праці позначилися дуже від'ємно на куль-

(Закінчення на стор. 8-ій)

В Україні

ХАРКІВ. — Реґіональний центр соціяльної служби молоді оголосив, що в листопаді відбудеться фестиваль творчости молоді та конкурс на кращий проєкт реґабілітації та повернення до повноцінного життя інвалідів.

ЛЬВІВ. — У Музеї Архітектури і Побуту „Шевченківський Гай" зібралися учасники світового конґресу лемків. У музеї є і куточок „Лемківщина", де в старовинній хаті відкрито виставки предметів широкого вжитку та предметів культури цієї вітки українського народу. Відбулося Богослужіння в лемківській церкві, співала народна хорова капеля „Лемковина".

В МОСКВІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ АРЕШТИ

Москва. — Як інформує агентство Ассошіейтед Пресс, міністерство безпеки Росії заарештувало ще вісьмох осіб, безпосередньо причетних до організації антиурядового бунту 3-го і 4-го жовтня. П'ятеро з них, виконуючи наказ віцепрезидента Алєксандра Руцкого, брали участь у захопленні будинку Державного митного комітету. Заколотники мали своєю метою дістати доступ до урядових телефонічних і радіоліній, щоб через них встановити контакт з військовими округами і частинами. Як відомо, заблокувавши „білий дім", президент Борис Єльцин наказав вилучити там зв'язок зі зовнішнім світом, а без нього бунтівники від самого початку опинилися в ізоляції.

Хоч в останні два-три дні в Москві не чути пострілів, російський міністер безпеки Микола Голушко вважає, що терористичні акції є все ще можливі, бо багато опозиціонерів перейшло на нелеґальне становище. Стало відомо, що на сторону антиєльцинівської опозиції перейшло 18 працівників російської державної безпеки.

Російське міністерство преси та інформації припинило діяльність 15 опозиційних газет і телевізійних програм. Позбулися своїх постів головні редактори підбурювальних комуністичних газет „Правда" і „Совєтская Россія". Якщо вони й будуть виходити далі, то тільки після перереєстрації і зміни своїх назв.

ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР В КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н. Й. — 89-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки в Кергонксоні, Н. Й., влаштовує товариський вечір „Наш Львів" в суботу, 6-го листопада, в церковній залі церкви Пресвятої Трійці, в год. 5-ій вечора. Цікава програма і смачна перекуска союзянок-львів'янок.

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 14-го жовтня, Палата Репрезентантів, на загальне невдоволення Уряду президента Билла Клинтона, відкинула пропозицію демократичного керівництва на здобуття фондів для продовження пільг безробітним. Все це з уваги бюджетні правила Конгресу, які вимагають, що приділену 1 біл. дол. суму на покриття продовженої допомоги для безробітних муситься відповідно збалансувати зменшенням видатків чи підвищенням податків. Одначе тому, що самі демократи не могли дійти згоди, як цю справу полагодити, то вирішено дати під голосування пропозицію керівництва Палати Репрезентантів і заощадити подібну суму скороченням допомоги з чотирьох місяців до трьох. Пропозицію відкинено голосами 279 до 149.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ сенатор-демократ з Огайо Джон Глен звернувся до ФБІ з вимогою, щоб воно перевірило правдивість оскарження, що його офіційні чинники вжили мстивих заходів проти Сузен Дусетт, яка обвинуватила свого керівника у невідповідній поведінці супроти неї з натяком статевого турбування. С. Дусетт заявила, що її дано примусову відпустку без платні, як відплату за те, що вона у травні перед Сенатською комісією урядових справ оскаржила свого керівника в ФБІ за вище згадані провини. Сенатор Д. Глен уважає, що це треба конечно перевірити, бо „є конечним, щоб конгресові комісії могли отримувати зізнання від свідків без загрози будь-яких відплат".

ПІДТВЕРДЖУЮЧИ, що плян охорони здоров'я запропонований президентом Биллом Клинтоном заощадить значно менше для обнижения дефіциту, як це було на початку передбачено, Уряд подав нові дані з нижчими цифрами. Офіційні чинники тепер кажуть, що дефіцит зменшиться на 70 до 80 біл. дол. між 1994 і 2000 роком, а не як попередньо передбачувалося на 91 біл. дол. У цей час, коли Білий Дім є під тиском, щоб подати точніший кошторис пропонованого пляну охорони здоров'я для здобуття потрібної підтримки, таке визнання виглядає доцільнішим. Точний кошторис неможливо устійнити поки кожний стейт не буде вкючений.

ПОШТОВА СЛУЖБА ЗСА усучаснює свою емблему орла коштом понад 6 біл. дол. на протязі наступних сімох років. Нову версію у своїх листах до 680,000 поштових працівників подав генеральний начальник Поштової служби Марвин Раньон. Поштова служба ЗСА, це Урядом спонзорована корпорація, яка минулого року, щоб зменшити свій дефіцит, звільнила з праці тисячі працівників — цього року вже видала понад 100,000 біл. дол. щоб розпрацювати нові рисунки, не зважаючи на 500 міл. дол. цьогорічний дефіцит. Найновіша версія поштової емблеми буде четвертою з черги відзнакою в історії Поштової служби ЗСА від її заснування в 1782 році. Профіль орла прийнято в 1970 році. Від 1837 до 1970 року Депртамент пошти своїм символом уважав поштового їздця на коні, але першою емблемою від 1782 до 1837 поштовою емблемою ЗСА був Меркурій — післанець римських богів.

ДЖЕРРІ БРАВН, колишній губернатор Каліфорнії, сказав, що не виключає можливости своєї кандидатури у демократичних змаганнях за президентську номінацію у виборах у 1996 році. Він уже раз пробував у 1976 році, а минулого року був далеко позаду кандидатури Билла Клинтона на демократичній конвенції. Одначе Бравн тепер вже має 100,000 підписів, що дає йому право виступити свою кандидатуру на наступній демократичній конвенції, а ще розраховує Дж. Бравн на підтримку профспілкових робітників, які, так як і він, є проти Північно-американського вільного торговельного договору.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ Сенат схвалив голосами 65 до 34 кандидатуру Волтера Деллінджара на становище помічника головного оборонця Уряду, який керуватиме відділом правних порад. В. Діллінджер є знавцем конституційного права в університеті Дюк, тому й запропоновано його на це становище, бо відділ, яким він керуватиме, має за обов'язок доповідати головному оборонцеві чи дії Уряду та законопроєкти Конгресу проходять згідно з Конституцією. Проти його кандидатури виступили республіканські сенатори з Норт Каролайни, Джессі Гелмс і Лоч Фейрклоч, закидаючи В. Деллінджорові завеликий лібералізм.

СИТУАЦІЯ В ГАЇТІ ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ

Порт-о-Пренс, Гаїті. — В минулий вікенд гаїтянська армія заблокувала всі дороги, котрі ведуть у Порт-о-Пренс, столицю країни. Кожне авто при в'їзді чи виїзді з міста обшукує поліція. Спостерігачі не можуть збагнути, проти кого спрямовані ці надзвичайні заходи. Виглядає, що так військова влада зареагувала на відновлення міжнародних економічних санкцій проти Гаїті і на рішення президента ЗСА Билла Клинтона післати до берегів острова шість бойових кораблів і морських піхотинців.

Як відомо, в п'ятницю, 15-го жовтня, Рада безпеки ООН санкціонувала морську блокаду Гаїті. Згідно з досягнутими раніше домовленнями, того ж дня, в п'ятницю, мали зрезиґнувати командуючий гаїтянською армією і шеф столичної поліції, вони обидва були ініціяторами і керівниками військового перевороту в 1991 році, у висліді якого президент Жан-Бертран Арістід був змушений залишити країну. Тим часом інформації про резиґнацію двох генералів-антидемократів не надходять.

Представник Пентаґону повідомив, що американські морські піхотинці на базі Гуантанамо готові у будь-яку хвилину ступити на гаїтянський берег, якщо американцям, що там перебувають „загрожуватиме небезпека. В суботу, 16-го жовтня, острів залишили 45 американських і шість канадських військових інструкторів, які допомагали у вишколі гаїтянської армії. Вони не мали навіть часу зібратися в дорогу, бо противники повернення президента Арістіда оприлюднили заяву, що всіх чужинців чекає кривава розправа.

Покищо годі передбачити, як будуть розвиватися події далі. Президент Арістід все ще не відступив від свого наміру повернутися на батьківщину 30-го жовтня. „Це не моя забаганка, а рішення Ради безпеки і я вірю, що його буде виконано", — сказав Ж.-Б. Арістід.

У СВІТІ

АЛЛЄСАНДРА МУССОЛІНІ, 31-річна внучка колишнього лідера італійського фашизму, офіційно розпочала кампанію за висунення своєї кандидатури на посадника Неаполя. На пресовій конференції з цього приводу вона заявила, що у випадку успіху на виборах кине непримиренний виклик корупції і злочинності.

ФЕДЕРІКО МАЙОР, генеральний директор ЮНЕСКО, Організації Об'єднаних Націй в питаннях освіти, науки і культури, виступаючи цими днями в Парижі, повідомив, що базиліка Гробу Господнього в Єрусалимі може виявитися викресленою зі списку культурної спадщини ЮНЕСКО, якщо християнські громади не погодяться на проведення реставраційних робіт у храмі.

ФЕДЕРАЛЬНА МЕДИЧНА інспекція Німеччини розпочала розстеження кримінальної справи про зараження вірусом АІДС 373 хворих на гемофілію. Це сталося у 1983-85 роках у висліді переливання в організм хворих людей неперевіреної крови. Міністер охорони здоров'я Горст Зігофер заявив, що підтверджені інспекцією факти „вражають, він ніколи не міг уявити, що щось подібне є можливим". Тим часом те саме мало місце минулого року у Франції, коли кров з вірусом АІДС дістали понад 1,000 хворих на гемофілію осіб. Дотепер з них вже 300 осіб вмерли.

ЦИМИ ДНЯМИ В ЖЕНЕВСЬКОМУ Палаці націй верховний комісійнер ООН в питаннях втікачів Садако Оґата передала престижеву медалю Нансена президентові міжнародної недержавної організації „Лікарі без кордонів" Жакові Міляно — за великий внесок у розв'язання проблем втікачів у різних регіонах планети, зокрема в наданні гуманітарної допомоги мирному населенню в Боснії, Сомалії, Судані, Ліберії. Згадану нагороду встановлено в 1954 році на честь норвезького дипломата Фрітьофа Нансена, який був першим верховним комісійнером у справах втікачів.

КИТАЙСЬКИЙ УРЯД, НА АДРЕСУ якого не припиняється гостра критика з приводу порушення прав і свобід своїх громадян, дістав престижеву міжнародну нагороду разом з чеком на 200,000 дол. Цю „харчову нагороду" Китай заслужив за прогрес у дотриманні одного з найголовніших людських прав — права бути ситим. В останні роки сільське господарство Китаю розвивалося на 8 відсотків річно, китайські селяни тепер збирають 4.2 тонни продукції з кожного гектару. Для порівняння: Росія та Індія вирощують лише по 2.3 тонни сільсько-господарських продуктів з гектара.

ГАЇТЯНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ, які скинули законного президента Гаїті Жана-Бертрана Арістіда, не хочуть його повернення до влади й тому вдаються до терору і залякування населення. На думку спостерігачів, загостренна гаїтянської кризи цілком відповідає політичним інтересам противників президента Арістіда, вони прагнуть використати будь-який спосіб, щоб уневажнити підписану в Ню Йорку угоду. Виглядає, що годі буде обійтися без відновлення міжнародного ембарго на доставу нафти в Гаїті.

ЦИМИ ДНЯМИ У ДАМАСКУ відбулися переговори прем'єр-міністра Ливану Рафіка Гарірі з президентом Сирії Гафезом Асадом. Як повідомила радіостанція „Ашшарк" ливанський прем'єр запевнив Сирію, що його країна ні за яких обставин не погодиться на сепаратний договір з Ізраїлем щодо проблеми Південного Ливану. „Ливан залишиться вірним принципові всезагального близькосхідного врегулювання і не порушить арабської солідарности", — сказав Р. Гарірі.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ КОНСТИТУЦІЙНИЙ суд Німеччини заборонив шлюби між гомосексуалістами, залишивши чинним старий німецький закон, згідно з яким подібні шлюби не є легальними.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA:(201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.(201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $ 40.00. на півроку —$22.00.на 3 місяці—$12.00.
Для членів УНСоюзу $15.00 річно.За кожну зміну адреси—$1.00
Чеки і "money orders"виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою —
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O.Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Україна і права людини

У минулому тижні відбулася у Відні конференція на вершинах 32-ох европейських провідників. Британське пресове аґенство Ройтера, яке подало цю вістку, назвало тільки французького президента Франсуа Міттерана, але — можна здогадатися, що були й інші відповідальні державні мужі. Ціль конференції: схвалення нової редакції прав людини. Цікаво, що читаємо у даному повідомленні — ті „нові" права людини мають знайти своє місце — у новостворених незалежних країнах, колишніх членів СССР та взагалі у післякомуністичному світі. Чим та нова редакція прав людини різниться від давньої і чому саме треба було такої міжнародної конференції, щоб займатися правами людини з очима на країнах, що усамостійнилися після розвалу конференції — покищо для нас загадка.

Законодавство про права людини проголосила ще Велика французька революція 1789 року під гаслом „Права людини і громадянина". Основні права людини стверджені у конституціях демократичних країн. Найважливішу частину американської конституції становить „Закон про права" у 10-ти точках. Катастрофою людського роду стали у XX сторіччі нацизм і комунізм, які подоптали всі права людини й саме право людини до життя, не то до свободи. У Лондоні існує організація, яка клясифікує усі країни світу, як вони ставляться до прав людини.

Донедавна на першому місці порушників прав людини стояла Південна Африка із своїм устроєм расового поділу — апартаїдом — де чорні автохтони не мали ніяких прав. Можливо, що тепер на перше місце поставлено сухопутній Китай з його комуністичним режимом. Один більйон мешканців цієї країни має розмірно добру економічну ситуацію, як і можливість студіювати у школах різних ступенів, але зрештою існує там система поліційного надзору над людьми і хто арештований — пропадає так само, як це було у добі всевлади Че-Ка, НКВД чи ҐПУ.

Новітній американський лібералізм перебільшує права людини, застосовуючи їх також до злочинців, до в'язнів, та зловживаючи правами людини у судівництві і для расово політичних ігор. Наприклад, за президентури Джорджа Буша була голосна історія побиття білими поліціянтами чорного мотористa, який пручався і розлютив поліціянтів. На судовій розправі лава присяжних звільнила поліціянтів від вини і кари. У реакції — чорні у великій дільниці Лос Анджелесу зробили погром із паленням домів, масовими грабежами і стріляниною. Щоб доказати чорним, що в Америці існує справедливість і нема расової дискримінації — тих самих білих поліціянтів судили вдруге, цим разом „за порушення прав людини" отого чорного мотористa. З-посеред трьох обвинувачених поліціянтів — двох засудили на короткий термін в'язниці одного звільнили, і ввесь поліційний апарат був змобілізований — в остраху перед новим погромом.

В Україні, як відомо, ще нема конституції і не знаємо, чи там прийнято окремий закон про права людини. Але вони існують в найширшій мірі для всіх 52-ох мільйонів населення, з ніякими обмеженнями неукраїнських меншин. Російська меншина має свої газети, школи, радіопередачі, деякі явно виступають проти існуючої української державної влади і нікому з них волос не паде з голови. Недавно комуністи домоглися зареєстрування окремої Української Комуністичної Партії. Зате в Росії немає ні однієї української школи, ні однієї газети — цілком так, як це було у 1914 році з вибухом Першої світової війни: не було в Україні ні однієї школи, ні однієї читальні „Просвіти", ні однієї української газети. Цікаво, як постанови оцієї Віденської конференції на вершинах будуть застосовані в Росії.

ЦИМИ ДНЯМИ ГОЛЛЯНДСЬКА поліція заарештувала понад 600 англійських уболівальників футболу, які вчинили масовий бунт після гри між збірними спортовими дружинами обох країн. Величезний натовп „холоднокровних англосаксів" рухався вулицями Амстердаму, руйнуючи все на своєму шляху. Поліції довелося застосувати зброю, одного з хуліганів було поранено. Голляндці виграли змагання 2—0.

І. Кедрин

ГАЇТІ: ДИКТАТУРА ЧИ ДЕМОКРАТІЯ

Це своєрідна іронія долі, що Билл Клінтон, у минулорічній виборчій кампанії таврував тодішнього президента Джорджа Буша за ніби надто велике зацікавлення міжнародними справами з нехтуванням внутрішніх американських, а ставши Президентом мусить раз-у-раз вирішувати проблеми далеких від Америки країн. Агресія Сербії проти усамостійнених країн колишньої Югославії із воєнними злочинами в Боснії, — тамтешня війна, яка ще досі не закінчилася та яка спонукала Клінтона до взаємосуперечних заяв. Добродійна місія до Сомалії, яка мала рятувати тамтешній народ від катастрофи голоду і зустріла спротив, що коштує життя уже 17-ти американських вояків. Усе ще не завершена проблема тридержавного безмитного торговельного договору ЗСА, Мехіко й Канади. Несподівана нова експериментальна спроба із штучним підземним атомним вибухом у сухопутньому Китаї. Врешті затяжний конфлікт із невеликим островом Гаїті: Клінтон закидав Бушеві нелюдяну поведінку, коли Буш не допускав до Америки втікачів із Гаїті, які користувалися човнами і гинули у морі, — проблема Гаїті, яка несподівано висунулася на перше місце зацікавлення.

Як сказано — острів величиною стейту Мериленд із населенням не цілих сім мільйонів душ, колишня французька колонія, де дотепер панує французька мова, формально називається республікою, але насправді є тереном безцеремонної боротьби між республіканськими демократами та звеличниками військової диктатури. У виборах три роки тому виграли демократи: президентом став Жан Бернард Аристид. Правив недовго, бо переворот, що його затіяв генерал Раул Сідрас примусив Аристида рятуватися втечею до Америки. Рада Безпеки Об'єднаних Націй проголосила су-
і вони видно були такі дош-
вони видно були такі дошкульні, що літом цього року названий вгорі генерал погодився на поворот до влади президента Аристида. Коли ж Уряд Клінтона вислав кілька днів тому кораблем гурт інженерів і різних технічних фахівців до Гаїті — прихильники популярного генерала не допустили американський корабель до заякорення у порті. Клінтон відкликав корабель та звернувся до Ради Безпеки ОН з просьбою привернути давні санкції.

В американському Конґресі вже давно залунали голоси, Що Америка не хоче бути „світовим поліціянтом". У своїй недавній промові на Генеральній Асанблеї Об'єднаних Націй в Ню Йорку президент Клінтон заявив, що Америка не буде на кожний заклик чужої країни приходити тій країні з допомогою. Секретар оборони Лес Еспін потвердив цю політику, обороняючи її проти закидів, що це політика відокремлення — суперечна із великодержавницьким статусом Америки. А втім, сама життєва дійсність висловлюється радше по лінії критиків: великодержавницький характер Америки виключає політику байдужности до долі різних чужих народів. Концепція деяких сенаторів, що американський Уряд може анґажуватися якоюсь військовою дією тільки тоді, коли безпосередньо загрожена безпека Америки — ця концепція гарна у теорії, — у практиці важко триматися її тому, що Об'єднані Нації, не розпоряджаючи власною постійною армією — насправді не всилі виконувати ролю янгола миру. Сучасній Америці дуже трудно лагодити міжнародні суперечки, які вимагають також військової місії, бо мститься так звана долярова політика Америки, яка використовувала збройну силу для охорони торговельних інтересів ЗСА. Це створило острах перед імперіялізмом Америки. Латино-американські країни особливо чулі на загрозу появи на їхній території американських вояків — без уваги на їхню ціль.

Труднощі Уряду Билла Клінтона коріняться у факті, що сам Президент, будучи губернатором маленького стейту Аркенсо не цікавився міжнародними справами, та що й обрав собі на державного секретаря знаного йому адвоката Ворена Кристофера, який також щойно тепер знайомиться з проблематикою різних країн і народів.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Андрій Гнатишин

Концерт молодих українських музикантів

27-го вересня 1993 року в домівці Українського Католицького Братства св. ВМЧ Варвари у Відні відбувся несподіваний і надзвичайно цікавий вечір — концерт молодих українських музикантів з програмою „Нові імена України" під проводом заслуженого працівника культури України Євгенії Алексеєнко. Звучала українська клясична, сучасна та народна музика, твори европейських композиторів.

Ця програма Українського Фонду Культури і Центру „Український Дім" розпочала діяльність у 1991 році. Її мета — підтримка молодих талантів, надання їм допомоги в навчанні, удосконаленні професійної майстерности. Програма намічена сприяти інтеґрації мистецтва України в світову культуру, обміну духовними вартостями, можливості творчих мистецьких контактів.

Після довшого часу плідної підготови вдалося зорганізувати перші гостинні виступи молодих музикантів у Словаччині, Австрії, Німеччини, Польщі і Чехії за допомогою посольств цих країн та українських спонзорів.

Кирило Омельченко, 13 років, виконав на гобої „Аріозо" Й. Баха та „Андантіно" М. Дремлюги, Сергій Салов, 14 років, „Прелюдію" Л. Ревуцького і власний концертний вальс, оскільки студіює не тільки в клясі фортепіяну, але й композиції. 12-річний скрипаль Олександр Грицаєнко майстерно представив „Тарантеллю" Г. Еллертона, а його 13-річна подруга Анна Савицька — „Полонез" Г. Венявського. Наталія Полішко, 15 років, заграла на флейті „Мелодію" Х. Ґлюка та суїту С. Василенко, 17-річний Вячеслав Зубков виконав композиції Й. Брамса і М. Лисенка. Маленький 9-річний хлопчик з великими очима втішив публіку своєю грою на сопілці, прецизно виконавши частину концерту ля-мінор А. Вівальді та українську народну пісню „Вийшли в поле косарі" в обробці М. Михайлова. Всі ці виконавці покищо є учнями різних спеціяльних музичних шкіл України, набирають досвіду і подають великі надії. Їхні виступи делікатно супроводжував на фортепіяні концертмайстер Олег Герега зі Львова.

Завершив цей концерт Роман Гриньків, аспірант Київської державної консерваторії, дозрілий і талановитий бандурист, що заграв варіяції на теми українських народних пісень „Йшли корови із діброви", „Взяв би я бандуру" та „Веснянку" Р. Гриньківа на гарному власно збудованому інструменті. В захопленні вже після завершення програми ще довго сиділи в домівці вдячні українці, слухаючи гру бандуриста.

Можна сміливо сказати, що всі твори були виконані у зразково дотриманому стилі композиторів. Молоді виконавці грають все з щирою душею і набирають практики на цих концертах, демонструючи невичерпність молодих українських талантів.

Степан Максим'юк

НАРЕШТІ ПЕРШИЙ ЗВУКОЗАПИСНИЙ АРХІВ В УКРАЇНІ

I

Нам може здаватись дивним факт, що 52-мільйонний народ України ще й досі не має центрального звукозаписного архіву, який мають майже всі країни Европи й Америки. Проте, це помилково пояснювати, що в колишньому Совєтському Союзі цією справою не цікавились, бо й у Росії, а саме в Москві та Петербурзі, є кілька таких архівів. Недавно в американській телевізії я бачив, як у Москві, у великих приміщеннях, зберігаються звукозаписи різних виконавців царського і совєтського періодів, навіть тих, платівки яких не пускали на загальний ринок, бо вони були в неласці у партійних вождів. Варто було побачити в тому телевізійному репортажі тисячі і тисячі коробок із магнітофонними записами, гарно поскладані, на відповідних шафах, з написами прізвищ виконавців. Поштовхом до того репортажу було те, що один підприємчивий американський бизнесмен хоче ті записи купити або заплатити велику суму за дозвіл видати їх і пустити на світовий ринок. Вкінці репортажу передано заяву, здається, міністра культури Росії, який сказав, що національні скарби російської культури не на продажі, і що держава буде ними дбайливо піклуватися.

Наводжу цей багатомовний факт, щоб ще раз підтвердити цю трагічну істину, що супроти українського народу протягом большевицької доби здійснювано пляново політику ґеноциду — не тільки фізичного, але також культурного. І тому такого звукоархіву на Україні немає.

Дехто може заперечити, що мої твердження не зовсім відповідають дійсності, бо українське радіо має свій музичний архів, є в Києві державний архів кіно-фотофонодокументів, київська консерваторія має архів, при Академії наук є архів фольклористики і етнографії, має свій архів також консерваторія ім. Лисенка у Львові. Все це правда, але кількісно ці архіви дуже бідні в порівнянні до всіх здобутків українського народу від початків звукозаписної техніки, яка датується кінцем XIX сторіччя. А те, що збереглося завдяки відданості і великим зусиллям окремих людей, знаходиться у такому невідрадному стані, що дальше існування цих архівів є під загрозою через невідповідні умови збереження. Крім того, ними тяжко користуватися, бо бракує мінімальних сучасних стандартів каталогування тих матеріялів або відігравальної апаратури. Наприклад, архів Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові приміщений разом з апаратурою в одній маленькій кімнатці, а в іншій кімнаті є шафка із циліндрами або валками, на яких записані цінні експедиційні матеріяли Роздольського, в приватній колекції диригента і композитора Миколи Колесси знаходяться записи на валках, які робив його батько Філарет Колесса під час своїх численних експедицій.

Є ще цікаві і цінні збірки платівок і записів у приватних колекціонерів, але через брак відповідної організаційної структури, вони один про одного дуже мало знають. Їм невідомо також, хто і що має у своїй збірці.

Саме тому я уважаю величезним кроком вперед в тому напрямі створення архіву українського звукозапису при Науковій Бібліотеці ім. Стефаника у Львові під керівництвом відданого цій справі ентузіяста Тараса Сливинського. Організаційні заходи в цій справі тривали майже два роки, і був час, коли, як пише Т. Сливинський, „Я вже було майже втратив надію на те, що в тій складній економічній ситуації, у якій перебуває Україна, вдасться щось подібне зорганізувати".

Думаю, що цікаво буде згадати передісторію цього важливого почину. У вересні і жовтні 1991 року я відвідав Україну, щоб взяти участь у відзначенні ювілею гімназії в Івано-Франківському, до якої я ходив короткий час на початку 1940 років. Крім Івано-Франківського був я також в Києві і Львові, щоб там відвідати не тільки знайомих, але також колекціонерів платівок, познайомитися особисто з ними, переглянути їхні колекції і налагодити постійний діловий зв'язок з ними, обмінятися платівками та іншими матеріялами з ділянки українського звукозапису.

Закінчення буде.

І. Дибко-Филипчак

Столітні крила

Розправила „Свобода" столітні крила.
В них кожна пір'їнка — це долото-перо.
Любов до Вкраїни — крил рушійна сила —
Кличе, щоб Правда й рідне слово жило!

Столітніх крил „Свободи" помах не вгава.
Невпинно злітає в майбуття вершини.
Різьбить сторінки життя долотом пера
Для добра народу — долі України.

Будуть наші правнуки в грядучих роках
Прислухатись до лопоту крил „Свободи".
Крила долотом-словом прокладатимуть шлях,
Щоб Україну подивляли народи!

Вересень 1993 р.

Володимир Романюк,
Україна

„Я СЕРЦЕМ ЧУЮ МІЙ НАРОД!"

I

Нинішній, другий рік функціонування курсів англійської мови в Україні, зорганізованих Українським Народним Союзом і Товариством української мови ім. Т. Шевченка „Просвіта", значно розширив географію діяльности американських учителів.

Цьогоріч 87-ма курсами передбачалося охопити й такі міста, як Алушта, Балаклія, Барвінково, Берислав, Білопілля, Винниця, Дніпропетровськ, Донецьк, Дрогобич, Житомир, Запоріжжя, Золочів, Івано-Франківське, Кіровоград, Київ, Луцьк, Львів, Миколаїв, Полтава, Рава-Руська, Ромни, Саки, Самбір, Севастопіль, Сколє, Стрий, Суми, Тернопіль, Ужгород, Умань, Шостка, Ялта.

Інспектор Золочівського районного відділу народної освіти Андрій Левкович, що як член „Просвіти", безпосередньо відповідав за організацію курсу англійської (американської) мови в Золочеві, зустрів мене на автобусній стації. Добряче дощило, однак, ми вирішили не дочікуватися міського автобуса, який курсує тут з перебоями, і, як мовиться, поміж дощ пішли до однієї з середніх шкіл міста, де того липневого вівтірка переводила свою чергову лекцію вчителька з Ню Йорку Марійка Оленець.

Прогулька пішки, зрештою, дозволила отримати певну інформацію як про самі курси, так про педагога, яка їх тут переводила вже майже впродовж трьох тижнів. Тому також, певно, зустріч з освітянкою-доброволкою відбулася просто й невимушено. Сприяла цьому й надзвичайно легка атмосфера в клясі.

Слухачі курсу виявилися досить заавансованими в англійській мові; гарно перекладали тексти, вміло користаючи при цьому зі словників. Та очевидним було, що з вимовою малося ще далеко негаразд. Це, зрештою, не здивувало, поскільки одна справа — знати літературну англійську мову, і зовсім інша — розмовну американську.

В авдиторії працювали вчителі англійської мови, а також французької, які прагнули вивчити англійську; одна зі слухачок свого часу викладала російську, та згодом перекваліфікувалася і нині навчає школярів світової літератури; вчитель німецької мови, який самотужки гарно опанував англійською, прийшов на курс, аби набути американського наголосу. В клясі також навчалися два лікарі, одна вчителька музики та кільканадцятеро 15—16-літніх студентів, які навчаються англійської приватно, і непогано, як мовиться, вписалися в групу Марійки Оленець, у чому й переконували їхні відповіді під час лекції.

Слухачі (радше сказати б — співбесідники Марійки Оленець) жваво цікавилися Америкою, зокрема, справами української діяспори, особистим життям учительки. Розмова при цьому велася, підкреслю, виключно англійською мовою.

Відступивши дещо від лекції, скористаю з такої-от „родзинки". Під час відвідин М. Оленець та її учнями музею Маркіяна Шашкевича екскурсовод згадала й про те, як в час навчання Шашкевича, коли той у чомусь не допрацьовував, то йому вішали книжку на шию. Хтось із жартівників у групі запропонував застосувати такої методи до тих з його товаришів, котрі на лекціях вживатимуть української мови. Пропозиція викликала веселе пожвавлення. Проте, небавом та якось непомітно українські слова з лекції кудись подівалися.

Курсанти писали диктант, і вчителька, наскільки я зорієнтувався, жартома порадила не відписувати одне від одного, бо все одно перевіряти написане доведеться їм самим. Оцінок за відповіді викладач також не оголошувала. Так само, зрештою, як не давала й іспитів, поскільки, як пояснила, офіційний іспит в подібній ситуації небагато зарадить дефіцитові знання предмету.

Після диктанту М. Оленець роздала слухачам числа „Українського тижневика", і ті, хто читав завдання, своїми словами інформував інших про прочитане. По тому виникали різні запитання, коментування статтей, вив'язувалася дискусія.

Лекція закінчилася. За високими вікнами якраз ущух дощ, і всі висипалися на просторе шкільне подвір'я. Тут вже, очевидно, розмовляли по-українськи, однак, ні-ні, та й збивався хтось на англійську. Що ж: як-не-як, чотири з лишком години в клясі давалися взнаки.

До блиску вилизаними зливою вулицями ми прийшли до будинку, де мешкає родичка Марійчиного чоловіка — Романа Оленця — Галина. Запропонована молодою господинею духм'яна кава виявилася дуже до місця, а неквапна розмова з тендітною карооокою вчителькою все більше переконувала, що М. Оленець до нинішніх лекцій в Україні готувалася впродовж усього свого свідомого життя. Та про це дещо згодом...

Для провадження курсів кандидати на вчителів перейшли доволі складний конкурс. М. Оленець потвердила, що кандидатів справді було чимало і що, на її думку, не витримали конкурсного відбору, насамперед, ті, котрі мають відчутний американський наголос в українській мові.

— Я завжди влітку звикла щось робити, — сказала Марійка. — Якось була комендантною табору на Союзівці; іншим разом там же відбувала курси підвищення кваліфікації вчителів українознавства. Ми маємо там Шкільну Раду, якою опікується Український Народний Союз; відвідуємо лекції з літератури, історії тощо, де переводять навчання висококваліфіковані вчителі. Передостаннього літа їздила на курси дириґентури. Основні, зрештою, заняття мої як учительки, закінчуються в червні, а далі — вільне літо, якого для себе не уявляю без якоїсь діяльности.

Про курси англійського в Україні Марійка Оленець довідалася з щоденника „Свобода". Матеріяли зацікавили, і вирішила прилучитися до цієї потрібної справи.

— Щиро кажучи, була й ще одна надто важна причина. А це те, що, народившись у 1945 році в Німеччині та, відтак, переїхавши з найближчою родиною до Канади, а згодом, вже з чоловіком, до Ню Йорку, я жодного разу не ступала на землю моїх батьків. Щодня читаючи в „Свободі" чи інших виданнях, слухаючи розповіді знайомих про Україну, я не віднині мріяла зустрітися з нею. І ось, коли з'явилася така звичайна нагода, я вже просто не могла заспокоїтися.

Обставини для поїздки в Україну цьогоріч для М. Оленець справді гарно складалися. Залишилося відкритим питання: як їхати? Як туристка, чи аби щось конкретне зробити для рідного краю?

— Я рішила, що Україну не тільки варто ближче запізнати, а й якимось чином зарадити їй. Бажання моє допомогли зреалізувати Український Народний Союз у співпраці з „Просвітою". Щиро вдячна їм за те величезне задоволення, яке я дістала від усвідомлення, що бодай якось прислужилася моєму народові!.. Остаточно ж утвердилася у своєму рішенні після того, як зустріла в НТШ відому професорку-мовника Зірку Воронку. От так і привела мене неблизька дорога до Золочева.

Як же ж була здивована вона, відзначивши подумки, що звиклість проживати в шалених ритмах меґаполісу зовсім не впливає на життя її тут, у галицькій провінції!

А тоді почалася робота: нова й далеко непроста робота!

Продовження буде.

ПРОТОКОЛ
НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

СОЮЗІВКА
17-20 травня 1993 р.

(1)

ПРОТОКОЛ
РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,
що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці
в днях від 17-го травня до 20-го травня 1993 р.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД

Понеділок, 17-го травня 1993 р.

В нарадах взяли участь члени:

ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Уляна Дячук- головний предсідник
д-р Нестор Олесницький- заступник головного предсідника
Ґльорія Пашен- заступниця головного предсідника
Володимир Сохан- головний секретар
Олександер Благітка- головний касир

ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ:

Василь Пастушок
Василь Дідюк
Степан Гавриш
Тарас Шмаґала

ГОЛОВНІ РАДНІ:

Текля Мороз, Евген Іванців, Рома Гадзевич, Олександер Худолій, Аня Дидик-Петренко, Андрій Джула, Анна Ремік, Андрій Кейбіда, Гелен Олек-Скатт, Володимир Квас, Володимир Корчинський, Василь Ліщинецький, Василь Лучків.

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

д-р Ярослав Падох, д-р Анна Чопик, Марія Душник, інж. Степан Куропась, Анна Гарас.

Неприсутні: мґр. Іван Геврик, Ґеновефа Жеребняк, д-р Мирон Куропась, о. Стефан Біляк.

В нарадах взяв теж участь головний редактор "Свободи" ред. Зенон Снилик.

Члени Головного Уряду знову зібралися біля памятника нашого патрона Тараса Шевченка перед засіданням. Ансамбль "Фата Морґана" відкрив урочистості, відігравши американський, канадійський та український гимни, а членки Головного Уряда зложили квіти.

Відтак присутні відслухали коротку промову д-ра Я. Падоха.

Я. Падох: Пані Головний Предсіднику, Пані й Панове Члени Головного Уряду Українського Народного Союзу!

Виконуючи свою статутову повинність щорічних травневих засідань, Головний Уряд Українського Народного Союзу зібрався тут на славетній "Союзівці" у підніжжю пам'ятника свого патрона й духового вождя України, Тараса Шевченка, щоб за вимогою статуту і за віковою традицією поклонитися Його тіні та під Його духовим проводом переглянути минулорічну працю й заплянувати нову. Це тим важливіше, що ці наради є останніми перед завершенням повного сторіччя нашої установи, що наступить небаром 22-го лютого наступного року.

Як-же в таку пору не поглянути взад на пройдене сторіччя!

Перша його частина - це п'ятдесятиріччя заснування Українського Народного Союзу /1894-1944 рр/, а друга від сокорових років, років, в половині яких розпочалася масова еміґрація з після-военної Европи. Тоді прибула до західного світу, особливо до Америки, одної і другої, сто-тисячна маса української нової іміґрації. Вона обнімала, у відмінності до попередної, всі верстви української суспільности, не лише, як раніше, переважно робітників та селян. За поміччю Українського Народного Союзу, других Союзів та деяких інших організацій, новоприбувші еміґранти в розмірно короткому часі видатно й тривало збагатили життя нашої тутешньої громади.

Ця нова українська громада зміцнила Український Народний Союз інтелектуально й матеріяльно, в чому значну ролю відіграли союзові видання, передовсім "Свобода" й англомовний "Український Тижневик".

Основну, без сумніву велику, переломону в житті України й водночас української діяспори приніс розклад советської імперії та постання відновленої Української Держави. Знову український нарід став господарем на своїй землі, проголосувавщи у всеукраїнському референдумі 1-го грудня 1991-го року за позну незалежність України.

"На карті земської кулі з'явилася нова незалежна держава - Україна, а Президентом її став обраний всенародно, у демократичних виборах, Леонід Кравчук," звіщав чоловий журнал Києва "Літературна Україна" з 26 листопада 1992. На запит редактора журналу, як дійшло до зміни новообраний Президент дав таку відповідь:

"Якщо спробувати схарактеризувати цей рік одним словом, то можна сказати: це був рік творення. Причому створювалась не тільки держава та її неодмінні атрибути. Створювалась також нова людина з новою психолігією - господаря власного дому. І якщо в цьому аспекті нам вдалося щось зробити, то й це вже немало. Гадаю, ви погодитесь з тим, що певні здобутки тут маємо. Головне - ми втримали в руках ситуацію: і політичну, і повною мірою економічну та соціяльну. Не зважаючи на труднощі та негаразди, обстановка в Україні більш-менш стабільна. Наш державний корабель благополучно обійшов усі рифи можливих конфліктів і зараз виходить у відкрите море самостійного плавання!" /Літературна Україна. Газета письменників України, заснована 21 березня, 1927 року, з 26 листопада 1992 року./

Пані і Панове! У почутті виїмкового духового піднесення, коли з радістю з приводу воскресення Української Держави обнялась журба за її долю, розпочинаючи цьогорічні збори Головного Уряду Українського Народного Союзу, схвалім і перешлім Президентові України телеграмою наші ґратуляції, привітання й запевнення нашої дальшої всесторонної допомоги для закріплення державности України й добробуту її неселення.

На закінчення відспівав "Фата Морґана" дві пісні "Хмароньки" і "Закувала зазуленька", а всі учасники заповіт.

1. ВІДКРИТТЯ НАРАД
(год. 10:00 ранком)

Наради відкрила головний предсідник Уляна Дячук і ними провадила.

Уляна Дячук: ВЕЛЬМИШАНОВНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ, ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ, ДОПОГІ ГОСТІ, ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ОЦИМ ВІДКРИВАЮ ТРЕТІ З ЧЕРГИ РІЧНІ НАРАДИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ В ЦІЙ КАДЕНЦІЇ. Стоїмо вже дійсно на передодні відзначення 100-ліття з дня заснування нашої установи. Ця непересічна дата змушує нас, на базі нашої довголітньої історії, добре застановитися над нашою будуччиною та поробити висновки, куди будемо прямувати і якою хочемо залишити нашим нащадкам цю організацію.

У минулих чотирьох роках, події у Східній Европі зовсім абсорбували увагу американських і канадських українців. Наш погляд був звернений на Україну, нашу чи наших предків країну походження, нею ми жили і для її народу і його потреб ми відкрили наші серця.

Потворили ми нові організації, приспали давні і спрямували діяльність на допомогу Україні, з більшим чи меншим успіхом. Нав'язалися давно відтяті контакти, виміна науковцями, запізнання чолових членів з політичного, наукового і культурного світу, відвідини Рідних в Україні, як і тут в Америці і Канаді. Чим більше ми пізнавали реальну дійсність сучасної України, тим більше переконувалися в тому, що яка не була б наша поміч, вона не може дати скорого висліду, ані не матиме рішального впливу на майбутні події. Що дасть вислід, це зміна настанови українського народу; це перевиховання його на більш працьовитого, запопадливого і вдумливого горожанина; це вщіплення йому засад християнської моралі, яка стане стрижнем його життя і буде рушійною силою для його дії.

Для цього потрібно багато часу, щоб виросли чергові покоління, недіткнені, ані не зілсовані комуністичною тоталітарною системою. І тут є наше завдання, завдання впершу чергу нашого молодшого покоління: Вщеплення демократичного духа, засад, способу діяння і плянуваня молодому поколінню УКРАЇНИ.

В міжчасі, наші організації в діяспорі почали вже занепадати. Ми ділимося обмеженим людським потенціялом з Україною, як і з добровільними датками тяжко зароблених фондів жертвенної, але малої верстви українських патріотів, на базі яких вели до цього свою діяльність всі наші неприбуткові культурні, наукові, харитативні, вишкільні організації, включно з нашими церквами. І тому, час нам застановитися також над дальшою долею нашого громадського життя та над тим, чи бути нам дальше живучою українською діяспорою, чи може прийшов час постепенно замикати всі давно засновані, заслужені установи.

Але Україна ще довго потребуватиме нашого досвіду, користатиме з наших контактів. Роля нашої української діяспори змінилася. В і'мя вільної України говорить тепер народом її вибраний президент і уряд. Ми, українська діяспора, як горожани країн нашого поселення, можемо і повинні впливати на наші уряди, щоб унапрямлювати їх опінію супроти України, чи прихилювати опінію в сторону України. І в тому наша сила і велика поміч Україні. Але, щоб бути нам впливовими, щоб з нами рахувалися, нам, як громаді, треба дальше бути добре зорганізованими, розбудовувати і піддержувати різні організації та фінансові установи та брати більш активну участь в політичному життю країн нашого поселення.

Після вступного слова гол. предсідник Уляна Дячук попросила однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять померлих в останньому році:
двох почесних членів Головного Уряду Марію Демидчук-Чучман, і Володимира Запаранюка, голову Округи Ню Гейвен др-а Михайла Снігуровича, 20 секретарів і 1,000 членів УНС.

Відтак, гол. контролер Василь Дідюк провів слідуючу молитву:

Христос воскресе із мертвих, смертію смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував!

В ім'я Отця і Сина і Святого Духа-Амінь

Всемогучий і Всесильний Боже! Царю Небесний, утішителю душ наших, прийди і вселися в нас очисти нас від всякої скверни і спаси Благий душі наші! Ми члени нарад Головного Уряду УНС, що відбуваються у 100-ліття, коли наші перші українські піонери, на вільній землі Вашинґтона, на сторожі свого'я поставили Шевченкове слово, що під проводом О. Григорія Грушки - вселилося у "Свободі", з ідей якої повстав УНС, що в слідуючому році також буде відзначувати своє славне століття відданої праці для українських спільнот в Америці і Канаді, а через них і українському народові; що продовжується і тепер в моральній і матеріяльній допомозі вже, вільній Україні! Тому склонім свої голови перед тінями тих, що відійшли вже від нас у вічність, з подякою і незабутньою про них пам'яттю! Воскресший Христе, благаємо Тебе і Матір Твою пресвяту, - покровительку України, допоможіть українському народові закріпити свою державу з "праведними законами". Благослови наші наради і рішення на дальший ріст нашої заслуженої установи, а провід УНС наділи міцним і довгим здоров'ям до дальшої праці!

Христос Воскрес!

2. ПРИЙНЯТТЯ ПОРЯДКУ НАРАД

Головний предсідник представила порядок нарад і запропонувала його прийняти. Присутні одноголосно схвалили цей порядок.

1. Відкриття нарад
2. Прийняття порядку нарад
3. Прийняття протоколу попередніх Річних Нарад-травень 1992.
4. Покликання Комісій
5. Звіти членів Головного Уряду
6. Дискусія над звітами членів Головного Уряду
7. Звіти:
   а) управителя Союзівки
   б) гол. редактора Свободи
   в) гол. редактора Укр. Тижневика
   г) директора бюра УНС у Вашінґтоні
   ґ) запити і дискусія над повище вимінениими звітами
8. Звіт Головної Контрольної Комісії і рекомендації на прийняття звітів
9. Розгляд пропозицій Статутової Комісії
10. Звіти Комісій та схвалення резолюцій і рекомендацій
11. Затвердження річного бюджету на 1993 рік
12. Різне / внески і ухвали /
13. Закриття нарад

3. ПРИЙНЯТТЯ ПРОТОКОЛУ НАРАД

Головний секретар Володимир Сохан запропонував прийняти протокол річного засідання з травня 1992-го року, що його виготовла Марта Лиско, та який був видрукований у "Свободі". На його внесок протокол був прийнятий із такими завваґами:
Аня Дидик Петренко : Я тільки цитувала два рядки Ліни Костенко, промова була моїми словами. Рома Гадзевич : є розбіжності в деяких перекладах Рекомендацій і Резолюцій Комісій, тому треба точніше узгіднювати два тексти.

4. ПОКЛИКАННЯ КОМІСІЙ РІЧНИХ НАРАД

Склад Комісій прийнятий на річному засіданні Головного Уряду УНСоюзу в дні 20-го травня 1991 р. надальше буде працювати в 1993-гому році, за виїмком певних змін. Через брак часу і тому що комісії засідають в той сам час, деякі члени даних комісій були змушені виступити з поодиноких комісій.

В. Дідюк - зауважив що не має Комісії Сеніорів. Присутні почесні члени Головного Уряду зголосилися до цієї Комісії.

Після деяких змін в складі Комісій, одноголосно прийнято слідуючий склад комісій, котрі будуть працювати в 1993-ому році.

СКЛАД КОМІСІЙ 1993

СТИПЕНДІЙНА КОМІСІЯ
Члени Головного Екзекутивного Комітету, Василь Пастушок,інж. Анатолій Дорошенко, Тарас Шмаґала, Рома Гадзевич, Василь Лучків, Зенон Снилик, Олександер Худолій.

Засідання Стипендійної Комісії відбудеться в п'ятницю 12-го червня 1993 р. в приміщенні Головної Канцелярії в Джерзі Ситі.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КОМІСІЯ
Уляна Дячук, Василь Дідюк, Степан Гавриш, Гелен Олек- Скатт, Василь Лучків, Марія Душник, Василь Ліщинецький, Володимир Корчинський, Анна Ремік, Анна Гарас, Володимир Сохан.

КОМІСІЯ ЖІНОЧИХ СПРАВ
Ґльорія Пашен, Текля Мороз, Гелен Олек-Скатт, Марія Душник, д-р Анна Чопик, Анна Гарас, Анна Ремік, Аня Дидик-Петренко.

КОМІСІЯ МОЛОДІ
Олександер Худолій, Аня Дидик-Петренко, Рома Гадзевич, Володимир Корчинський.

КОМІСІЯ В СПРАВАХ КУЛЬТУРИ
Олександер Худолій, д-р Ярослав Падох, Зенон Снилик, Василь Дідюк, інж. Степан Куропась.

КОМІСІЯ ПРЕСИ І ПУБЛІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ
Василь Дідюк, Зенон Снилик, головний редактор Свободи, Тарас Шмаґала, Аня Дидик-Петренко, Рома Гадзевч.

КОМІСІЯ КАНАДСЬКИХ СПРАВ
Уляна Дячук, Василь Дідюк, Текля Мороз.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ
Олександер Благітка, Василь Пастушок, Степан Гавриш, Тарас Шмаґала, Евген Іванців, Володимир Квас, Василь Ліщинецький, Василь Лучків, Ґльорія Пашен, Текля Мороз.

СПОРТОВА КОМІСІЯ
Гелен Олек-Скатт, Марія Душник, Текля Мороз, Андрій Джула, Олександер Худолій.

КОМІСІЯ СЕНІОРІВ
д-р Анна Чопек, інж. Степан Куропась, д-р Ярослав Падох, Марія Душник, Анна Гарас.

РЕЗОЛЮЦІЙНА КОМІСІЯ
Головний редактор Свободи Зенон Снилик, Василь Дідюк, Андрій Кейбіда.

КОМІСІЯ СОЮЗІВКИ
Василь Пастушок, Евген Іванців, Олександер Худолій, Аня Дидик-Петренко, Володимир Квас, Володимир Корчинський, Степан Гавриш, Олександер Благітка, Рома Гадзевич, Ґльорія Пашен, Марія Душник, Василь Дідюк.

КОМІСІЯ БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ
Ґльорія Пашен, Андрій Кейбіда, Володимир Квас, Володимир Сохан, Василь Дідюк, Текля Мороз, Василь Лучків, Степан Гавриш.

СТАТУТОВА КОМІСІЯ
Уляна Дячук, д-р Нестор Олесницький, Володимир Сохан, Олександер Благітка, Ґльорія Пашен, Евген Іванців, Рома Гадзевич, д-р Анна Чопик, д-р Іван Флис, Тарас Шмаґала мол.

КОМІСІЯ 100-ЛІТТЯ УНСОЮЗУ
Уляна Дячук, Ґльорія Пашен, Василь Дідюк, д-р Ярослав Падох, Аня Дидик-Петренко, Марія Душник, Василь Пастушок, Степан Гавриш, Тарас Шмаґала, Евген Іванців, Рома Гадзевич, Андрій Кейбіда, Василь Ліщинецький, Олександер Худолій.

КОМІСІЯ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ - До цієї комісії входять всі члени Гол. Уряд.
Уляна Дячук, д-р Нестор Олесницький, Ґлорія Пашен, Володимир Сохан, Олександер Благітка,

Василь Пастушок, Василь Дідюк, Степан Гавриш, Тарас Шмаґала, Текля Мороз, Евген Іванців, Рома Гадзевич, Олександер Худолій, Аня Дидик Петренко, Андрій Джула, Анна Ремік, Андрій Кейбіда, Гелен Олек-Скатт, Володимир Квас, Володимир Корчинський, Василь Ліщинецький, Василь Лучків, Зенон Снилик, д-р Анна Чопик, інж. Степан Куропась, д-р Ярослав Падох, Марія Душник.

Т. Шмаґала - запропонував переложити бенкет з четверга на середу.

д-р А. Чопик - повідомила, що з датків на бенкет осталося 464 дол. і подала пропозицію передати ці гроші, як даток на Союзівку.

Е. Іванців - запропонував щоб передати ці гроші на Фонд Відродження України. Збори прийняли одноголосно пропозицію Е. Іванціва.

Перед закриттям першої сесії річних засідань, предсідник, Уляна Дячук представала гостя із Львівського Інституту Менеджменту, Володимира Улянова. Він перебував в Темпл Університеті один семестер, як стипендист пристежевої Фулбрайт Стипендії. Пан Улянов розповів присутнім про Львівський Інститут Менеджменту, котрий займається підготовкою і вишколом кандидатів на диплом маґістра ділового управління (МДА), та дораджує підприємствам України у їх фаховім веденні. В цей час, то є дуже конечна і корисна праця. Доповідач подякував УНСоюзові за допомогу для інституту. По доповіді присутні мали нагоду на запити і дискусії з прелеґентом. Після цього рання сесія закінчилася.

Report of the Supreme President Ulana Diachuk

Звіт головного предсідника Уляни Дячук

We are rapidly approaching the 100th anniversary of the founding of the Ukrainian National Association as well as our 33-rd Convention. I am submitting for your consideration this third annual report of the entire scope of our activities. Consistent with decisions reached during the last convention and during previous annual meetings, its objective is to present to you, honored members of Supreme Assembly, and to our entire membership, a clear view of the direction which our society is taking, and to offer to you a basis on which to consider the various problems facing us.

THE ORGANIZING DEPARTMENT

The Organizing Department, whose goal is to foster growth of UNA membership and amount of insurance in force, continued during 1992 its work. The results are due to the activity of Branch secretaries, members themselves, members of the Supreme Assembly and the professional sales agents.

Because of this combined effort, U.N.A. gained 1293 new members, insured for the sum of $10,115,700. The average amount of insurance coverage sold was $7,823 (including accidental policies), showing once again an increase. Once again, we succeeded in attaining only 65% of our assigned quota of 2000 new members which is unfortunate. Considering the fact that our normal loss in membership is 3500 annually we were able to replace only 37% of lost membership. The resulting numbers point to the fact, that we must work even better and harder in order to solve this big and painful problem. 279 persons participated in this organizing effort, which yielded from 1 new member to 38 members per organizer.

More detailed information is available by consulting statistical tables included in this report.

I would like to thank all organizing champions, recipients of the organizing awards, and all other organizers for their persistent efforts and dedication to the goal to increase the membership of our organization.

Organizers Who During 1992 Enrolled 25—49 New Members

No.	First/Last Name	Br. No.	New Members	Amount of insurance	District
1.	Miron PILIPIAK	496	38	$180,000	VARIOUS
2.	Jaroslaw BYLEN	17	35	150,000	CHICAGO
3.	Stefan HAWRYSZ	83	35	316,000	PHILADELPHIA
4.	William PASTUSZEK	231	26	256,000	PHILADELPHIA
5.	Tymko BUTREJ	164	25	112,000	WILKES BARRE

Organizers Who During 1992 Enrolled 10—24 New Members

"Club of UNA Builders"

No.	First/Last Name	Br. No.	No. of New Memb.	Amount of Insurance	District
1.	Alexandra Dolnycky	434	24	$195,000	Montreal
2.	Andrew Maryniuk	388	23	115,000	Various
3.	Lon Staruch	172	21	161,000	Newark
4.	Helen Olek Scott	22	17	131,000	Chicago
5.	Atanas Slusarczuk	174	17	103,000	Detroit
6.	Anna Remick	238	16	43,000	Boston
7.	Yaroslav Zaviysky	155	16	396,000	Perth Amboy
8.	Stefan Golash	379	15	90,000	Chicago
9.	Oleh Kolodiy	214	15	47,000	Newark
10.	Stefan Pryjmak	217	15	100,000	Rochester
11.	Roman Prypchan	399	14	171,000	Chicago
12.	Michael Turko	63	14	54,000	Pittsburgh
13.	Michael Kihiczak	496	13	55,000	Various
14.	Osyp Hladun	277	12	43,000	New Haven
15.	Wolodymyr Bilyk	170	11	77,000	Jersey City
16.	John Chopko	271	11	43,000	Syracuse/Utica
17.	Vasyl Luchkiw	16	11	63,000	New York
18.	Lillian Zanewycz	441	11	66,000	Toronto
19.	Jaroslawa Zorych	432	11	53,000	Toronto
20.	Leon Hardink	206	10	71,000	Woonsocket
21.	Gregory Korbiak	146	10	56,000	Detroit
22.	Peter Serba	173	10	32,000	Philadelphia

Скорим кроком зближаємося до 100-ліття річниці з дня заснування УНСоюзу та до нашої з черги 33-ої Конвенції.

Цей третій річний звіт, який подаю Вам, шановні Члени Головного Уряду до розгляду, заторкує всі ділянки нашої многогранної діяльности. Його завданням є дати Вам і нашому членству повний образ куди прямує наша установа, згідно з рішеннями минулої Конвенції та попередніх Річних Нарад, а заразом дати базу до розгляду різних проблем, які стоять перед нами.

Організаційний Відділ

Праця Організаційного Відділу, якого завданням є дбати про ріст членства та суми забезпечення в УНСоюзі, проходила завдяки праці Відділових секретарів, самих членів, членів Головного Уряду та професійних аґентів.

Вислідом цієї об'єднаної праці у 1992 р. до УНСоюзу вписано в загальному 1293 члени, які забезпечені на суму $10,115,700.

Пересічна сума забезпечення включно з акцидентовими грамотами дала суму $7,823 і виказала дальший зріст. На жаль, нашу квоту 2000 нових членів, ми виконали тільки на 65%. Коли взяти до уваги, що наша нормальна річна втрата у членстві є приблизно 3,500 членів, ми заступили цю втрату тільки на 37%. Цей результат показує нам, що ми мусимо ще краще і більше працювати, щоб розв'язати цю велику і болючу проблему.

В організаційній праці взяло участь 279 осіб, які приєднали від 38 до 1-го члена. Точна статистика є у слідуючих таблицях.

Дякую нашим першунам та всім організаторам за постійну віддану працю для придбання нових членів до нашої організації.

Організатори 25 — 49 членів
„Клюб Заслужених Союзовців"

Ч.	Прізвище	Від:	Число нових членів	Сума забезпечен.	Округа
No.	First/Last Name	Br. No.	New Members	Amount of insurance	District
1.	Miron PILIPIAK	496	38	$180,000	VARIOUS
2.	Jaroslaw BYLEN	17	35	150,000	CHICAGO
3.	Stefan HAWRYSZ	83	35	316,000	PHILADELPHIA
4.	William PASTUSZEK	231	26	256,000	PHILADELPHIA
5.	Tymko BUTREJ	164	25	112,000	WILKES BARRE

Організатори 10—24 членів

"Club of UNA Builders"
„Клюб Будівничих УНСоюзу"

Ч.	Прізвище	Число відд.	Число нових членів	Сума забезп.	Округа
1.	Alexandra Dolnycky	434	24	$195,000	Montreal
2.	Andrew Maryniuk	388	23	115,000	Various
3.	Lon Staruch	172	21	161,000	Newark
4.	Helen Olek Scott	22	17	131,000	Chicago
5.	Atanas Slusarczuk	174	17	103,000	Detroit
6.	Anna Remick	238	16	43,000	Boston
7.	Yaroslav Zaviysky	155	16	396,000	Perth Amboy
8.	Stefan Golash	379	15	90,000	Chicago
9.	Oleh Kolodiy	214	15	47,000	Newark
10.	Stefan Pryjmak	217	15	100,000	Rochester
11.	Roman Prypchan	399	14	171,000	Chicago
12.	Michael Turko	63	14	54,000	Pittsburgh
13.	Michael Kihiczak	496	13	55,000	Various
14.	Osyp Hladun	277	12	43,000	New Haven
15.	Wolodymyr Bilyk	170	11	77,000	Jersey City
16.	John Chopko	271	11	43,000	Syracuse/Utica
17.	Vasyl Luchkiw	16	11	63,000	New York
18.	Lillian Zanewycz	441	11	66,000	Toronto
19.	Jaroslawa Zorych	432	11	53,000	Toronto
20.	Leon Hardink	206	10	71,000	Woonsocket
21.	Gregory Korbiak	146	10	56,000	Detroit
22.	Peter Serba	173	10	32,000	Philadelphia

Organizers Who During 1992 Enrolled 5—9 New Members

„Club of Dedicated UNA'ers"

Nd.	First/Last Name	Br. No.	New Members	Amount of Insurance	District
1.	Christine Gerbehy	269	9	$181,000	Philadelphia
2.	Anna Haras	47	9	150,000	Allentown
3.	Joseph Hawryluk	360	9	55,000	Buffalo
4.	Julian Kotlar	42	9	39,000	Passaic
5.	William Hladio	161	8	37,000	Pittsburgh
6.	Wolodymyr Jaciw	32	8	41,000	Philadelphia
7.	Dana Jasinski	287	8	31,000	Jersey City
8.	Myron Kramarczuk	385	8	63,000	Minneapolis
9.	Jaroslaw Leskiw	133	8	46,000	Newark
10.	Mary Makar	348	8	68,000	Youngstown
11.	Eustachia Milanytch	450	8	32,000	New York
12.	Olga Oseredczuk	37	8	46,000	Newark
13.	Nicholas Pryszlak	45	8	139,000	Philadelphia
14.	Basil Romanyshyn	254	8	30,000	New Haven
15.	Taras Slevinsky	59	8	28,000	New Haven
16.	Barbara Bachynsky	184	7	36,000	New York
17.	Joseph Chabon	242	7	61,000	Shamokin
18.	Ivan Danyliw	153	7	32,000	Philadelphia
19.	Peter Diakiw	427	7	29,000	Niagara
20.	Maria Kylczycky	8	7	29,000	New York
21.	Olga Maruszczak	82	7	29,000	Detroit
22.	John Pryhoda	200	7	48,000	New York
23.	Daniel Pysch	458	7	93,000	Niagara
24.	Myron Siryj	281	7	40,000	Jersey City
25.	Alex Skibickyj	285	7	21,000	Rochester
26.	Peter Tarnawsky	375	7	25,000	Philadelphia
27.	Jaroslaw Baziuk	175	6	70,000	Detroit
28.	Dmytro Galonzka	307	6	21,000	Boston
29.	Julia Guglik	259	6	18,000	Chicago
30.	Stephanie Hawrylck	88	6	25,000	Troy/Albany
31.	Marquerite Hentosh	305	6	36,000	Shamokin
32.	Eli Matiash	120	6	24,000	Pittsburgh
33.	Tekla Moroz	465	6	72,000	Montreal
34.	Gloria Paschen	125	6	82,000	Chicago
35.	Dmytro Prystaj	43	6	12,000	Rochester
36.	Peter Pytel	139	6	35,000	Chicago
37.	Susan Seck	236	6	86,000	Wilkes Barre
38.	Helen Slovik	7	6	228,000	Shamokin
39.	Mary Sweryda	316/343	6	18,000	Rochester
40.	Walter Warshona	266	6	34,000	Troy/Albany
41.	Mykola Andruchiw	471	5	45,000	Montreal
42.	Nicholas Bobeczko	102	5	26,000	Cleveland
43.	Stephan Chorney	401	5	24,000	Toronto
44.	Teodor Duda	163	5	18,000	Philadelphia
45.	Dmytro Fedorijczuk	162	5	25,000	Philadelphia
46.	Eugene Gulycz	12	5	50,000	New Haven
47.	Mykola Hrehorovich	489	5	41,000	New York
48.	Mychjlo Juzeniw	194	5	98,000	New York
49.	Mary Kapral	112	5	159,000	Cleveland
50.	Marie Kowalewsky	58	5	15,000	Syracuse/Utica
51.	Mychajlo Martynen-ko	245	5	38,000	Philadelphia
52.	Ivan Pyndus	39	5	19,000	Syracuse/Utica
53.	Natalie Shuya	452	5	23,000	Chicago
54.	Helen Tatarsky	94	5	34,000	Detroit

Organizing Activity by Districts

The best results in the organizing effort have come from branches of the Wilkes Barre District, with an organizing quota result of 114%, District Chairman, Tymko Butrej, secretary of Br. 164, is personally responsible for recruiting 25 of the 40 new members in 1992. Second place goes to Boston District, which attained 90% of its quota and signed 27 new members. Third place, New Haven District, filled 87% of its quota by signing up 52 new members.

The largest number of new members, 157, was recruited by Philadelphia District, our largest district headed by Stefan Hawrysz, Supreme Auditor. Second place, according to number of members recruited, goes to Chicago, with its 120 new members, and third to New York, with 90 new members.

In Canada, the highest number of new members was signed up by Alexandra Dolnycky, secretary of Br. 434 in Montreal. Lillian Zanevych and Yaroslava Zorych, secretaries of Br. 441 and 432, respectively, each signed up 11 new members.

With 39 new members and having attained 78% of its quota, Montreal enjoys the first place honor among the UNA Districts in Canada.

For details, please consult the following table:

1992 Organizing Results By Districts

No.	District	1992 Quota	New members	% Quota Achiev.	Insurance Amount
1.	Wilkes Barre	35	40	114%	$239,000
2.	Boston	30	27	90%	170,000
3.	New Haven	60	52	87%	234,000
4.	Newark	90	72	80%	533,000
5.	Montreal	50	39	78%	322,000
6.	Chicago	155	120	77%	776,000
7.	Woonsocket	20	15	75%	164,000
8.	Philadelphia	225	157	70%	1,256,000
9.	Scranton	10	7	70%	61,000
10.	Central	10	6	60%	27,000
11.	Detroit	115	69	60%	492,000
12.	Perth Amboy	55	33	60%	483,000
13.	Rochester	70	41	59%	175,000
14.	New York	155	90	58%	623,000
15.	Niagara	40	23	57%	181,000
16.	Jersey City	75	41	55%	305,000
17.	Minneapolis	15	8	53%	63,000
18.	Passaic	30	15	50%	77,000
19.	Toronto	90	43	48%	243,000
20.	Baltimore	45	21	47%	183,000
21.	Troy/Albany	55	26	47%	240,000
22.	Pittsburgh	100	46	46%	317,000
23.	Syracuse/Utica	60	27	45%	149,000
24.	Buffalo	40	16	40%	90,000
25.	Youngstown	30	12	40%	94,000
26.	Shamokin	70	26	37%	348,000
27.	Cleveland	90	31	34%	312,000
28.	Allentown	50	14	28%	213,000
29.	Winnipeg	40	5	12%	15,000
30.	St. Louis	5	0	0	0
31.	Various	85	171	201%	1,730,700
	TOTAL	2,000	1,293	65%	$10,115,700

Courses for Secretaries and Organizers

On June 22-23 and 24, 1992, members of the Supreme Executive Committee held courses for UNA secretaries who have never had an opportunity to attend such courses, or assistant secretaries and branch organizers. These basic and comprehensive courses were at ended by 30 persons from 24 branches in 10 states and one province in Canada. Subsequently, brush-up courses were held during District organizing meetings in the fall.

„Клюб Відданих Союзовців"

Ч.	Прізвище	Число відд.	Число нових членів	Сума забезп.	Округа
Nd.	First/Last Name	Br. No.	New Members	Amount of Insurance	District
1.	Christine Gerbehy	269	9	$181,000	Philadelphia
2.	Anna Haras	47	9	150,000	Allentown
3.	Joseph Hawryluk	360	9	55,000	Buffalo
4.	Julian Kotlar	42	9	39,000	Passaic
5.	William Hladio	161	8	37,000	Pittsburgh
6.	Wolodymyr Jaciw	32	8	41,000	Philadelphia
7.	Dana Jasinski	287	8	31,000	Jersey City
8.	Myron Kramarczuk	385	8	63,000	Minneapolis
9.	Jaroslaw Leskiw	133	8	46,000	Newark
10.	Mary Makar	348	8	68,000	Youngstown
11.	Eustachia Milanytch	450	8	32,000	New York
12.	Olga Oseredczuk	37	8	46,000	Newark
13.	Nicholas Pryszlak	45	8	139,000	Philadelphia
14.	Basil Romanyshyn	254	8	30,000	New Haven
15.	Taras Slevinsky	59	8	28,000	New Haven
16.	Barbara Bachynsky	184	7	36,000	New York
17.	Joseph Chabon	242	7	61,000	Shamokin
18.	Ivan Danyliw	153	7	32,000	Philadelphia
19.	Peter Diakiw	427	7	29,000	Niagara
20.	Maria Kylczycky	8	7	29,000	New York
21.	Olga Maruszczak	82	7	29,000	Detroit
22.	John Pryhoda	200	7	48,000	New York
23.	Daniel Pysch	458	7	93,000	Niagara
24.	Myron Siryj	281	7	40,000	Jersey City
25.	Alex Skibickyj	285	7	21,000	Rochester
26.	Peter Tarnawsky	375	7	25,000	Philadelphia
27.	Jaroslaw Baziuk	175	6	70,000	Detroit
28.	Dmytro Galonzka	307	6	21,000	Boston
29.	Julia Guglik	259	6	18,000	Chicago
30.	Stephanie Hawryluk	88	6	25,000	Troy/Albany
31.	Marquerite Hentosh	305	6	36,000	Shamokin
32.	Eli Matiash	120	6	24,000	Pittsburgh
33.	Tekla Moroz	465	6	72,000	Montreal
34.	Gloria Paschen	125	6	82,000	Chicago
35.	Dmytro Prystaj	43	6	12,000	Rochester
36.	Peter Pytel	139	6	35,000	Chicago
37.	Susan Seck	236	6	86,000	Wilkes Barre
38.	Helen Slovik	7	6	228,000	Shamokin
39.	Mary Sweryda	316/343	6	18,000	Rochester
40.	Walter Warshona	266	6	34,000	Troy/Albany
41.	Mykola Andruchiw	471	5	45,000	Montreal
42.	Nicholas Bobeczko	102	5	26,000	Cleveland
43.	Stephan Chorney	401	5	24,000	Toronto
44.	Teodor Duda	163	5	18,000	Philadelphia
45.	Dmytro Fedorijczuk	162	5	25,000	Philadelphia
46.	Eugene Gulycz	12	5	50,000	New Haven
47.	Mykola Hrehorovich	489	5	41,000	New York
48.	Mychajlo Juzeniw	194	5	98,000	New York
49.	Mary Kapral	112	5	159,000	Cleveland
50.	Marie Kowalewsky	58	5	15,000	Syracuse/Utica
51.	Mychajlo Martynen-ko	245	5	38,000	Philadelphia
52.	Ivan Pyndus	39	5	19,000	Syracuse/Utica
53.	Natalie Shuya	452	5	23,000	Chicago
54.	Helen Tatarsky	94	5	34,000	Detroit

Організаційна праця по Округах

Найкраще вив'язалася з організаційної праці мала Округа Вілкс Бери, виконавши річну квоту на 114%. Головою Округи є Тимко Бутрей, і він сам, як секретар 164 Відділу придбав 25 членів із 40 нових членів приєднаних у 1992 році. На другому місці поміж Округами є мала Округа Бостону, яка приєднала 27 членів і виконала квоту на 90%. На третьому місці, виконавши квоту на 87% є Округа Ню Гейвен. Відділи цієї Округи здобули 52 нових членів.

Найбільше число 157 нових членів здобула найбільша Округа УНСоюзу у Філядельфії, головою якої є Степан Гавриш, головний контролер. На другому місці, щодо кількости числа членів є Округа Чикаґо з 120 новими членами, а на третьому місці Округа Ню Йорку з 90 членами.

У Канаді найбільше число нових членів — 24, приєднала Олександра Дольницька, секретар 434 Відділу у Монтреалі. По 11 нових членів дали Ліліян Заневич і Ярослава Зорич, секретарі Відділів 441 і 432.

Перше місце поміж Округами у Канаді взяла Округа Монтреалю з 39 новими членами та виконанням квоти на 78%.

Вислідн організаційної праці за 1992 рік по Округах

Ч.	Округа	Назнач. квота	Нові члени	Викон. квота	Сума забезпечення
1.	Wilkes Barre	35	40	114%	$239,000
2.	Boston	30	27	90%	170,000
3.	New Haven	60	52	87%	234,000
4.	Newark	90	72	80%	533,000
5.	Montreal	50	39	78%	322,000
6.	Chicago	155	120	77%	776,000
7.	Woonsocket	20	15	75%	164,000
8.	Philadelphia	225	157	70%	1,256,000
9.	Scranton	10	7	70%	61,000
10.	Central	10	6	60%	27,000
11.	Detroit	115	69	60%	492,000
12.	Perth Amboy	55	33	60%	483,000
13.	Rochester	70	41	59%	175,000
14.	New York	155	90	58%	623,000
15.	Niagara	40	23	57%	181,000
16.	Jersey City	75	41	55%	305,000
17.	Minneapolis	15	8	53%	63,000
18.	Passaic	30	15	50%	77,000
19.	Toronto	90	43	48%	243,000
20.	Baltimore	45	21	47%	183,000
21.	Troy/Albany	55	26	47%	240,000
22.	Pittsburgh	100	46	46%	317,000
23.	Syracuse/Utica	60	27	45%	149,000
24.	Buffalo	40	16	40%	90,000
25.	Youngstown	30	12	40%	94,000
26.	Shamokin	70	26	37%	348,000
27.	Cleveland	90	31	34%	312,000
28.	Allentown	50	14	28%	213,000
29.	Winnipeg	40	5	12%	15,000
30.	St. Louis	5	0	0	0
31.	Various	85	171	201%	1,730,700
	TOTAL	2,000	1,293	65%	$10,115,700

Секретарсько Організаційні курси

Дня 22, 23 і 24-го червня 1992 р. члени Головної Екзекутиви перевели секретарсько-організаційні курси для секретарів, які ніколи не мали нагоди бути на таких курсах, або для заступників секретарів чи Відділових організаторів. Це були ширші підставові курси, в яких брало участь 30 осіб, з 24-ох Відділів і 10-ти стейтів Америки й однієї провінції Канади. Опісля осінньою порою проведено курси під час осінніх Організаційних Нарад, а саме:

12-го вересня 1992 р. на Союзівці для Округ: Бостон.

Soyuzivka was the site of one such meeting, Sept. 12, and hosted representatives from the following Districts: Boston, New Haven, Troy-Albany and Woonsocket. On Sept. 20, such meeting was held for the Districts of New York, Jersey City, Newark, Perth Amboy and Passaic at the UNA Main Office; October 3, for Allentown, Baltimore, Philadepphia, Scranton, Shamokin and Wilkes Barre; October 17 for Buffalo, Rochester and Syracuse-Utica; October 18,19, Detroit and Chicago; October 30, Toronto; November 8, Cleveland; November 14, Montreal.

I am of the firm opinion that such courses, which are intended to raise the level of our current branch secretaries, and those persons who show willingness to work for our society, are a necessity and should be continued. For this reason, we have planned again a three day seminar for the end of June 1993.

Professional Insurance Sales Department

As reported for 1991, in September, four insurance sales agents were hired in order to help us in our organizing effort. The following have been working for U.N.A. during 1992: Al LaDonne, Anthony Graceffo, John Danilack and Steve Moini. In June of 1992, a sales office was opened in Allentown, Pa. in order to serve the Branches of eastern Pennsylvania. Two sales agents in that office have worked six months. They are: George Hrynkowych and Martin Quinn. Two others have left after a short time. They were replaced by Joseph Binkowicz. Lon Staruch is also working closely and successfully with the professional agents although he is only a part-time salesman and at the same time secretary of Branch 172. All professional agents have been involved in selling of annuities. Results of their activity appear in the section devoted to that topic. The professional sales agents are responsible to the Director of Insurance Operations Robert M. Cook, CLU.CHFC. The efforts of the professional agents have yielded 101 new members, insured for the amount of $1,506,700 an average of $15,000 per new member.

Members signed up by the agents initially belong to Branch 777, and pay dues directly to the Home Office. Eventually, when we are able to handle it administratively, members of this Branch will be assigned to our Branches according to the following formula:

a) the Branch of the member's choice
and in the event the member does not choose another Branch,
b) the Branch from which came a recommendation to the sales department
c) the Branch closest to his/her place of residence

Annuities

In September, 1990 UNA introduced its first annuity available to members up to age 80. Secretaries and professional sales agents have been selling these certificates successfully throughout 1992 with the following results:

Professional sales agents sold 151 annuities in the amount of $1,948,955, while members and secretaries accounted for 74 certificates in the amount of $1,049,240. Altogether 230 annuities were sold, totalling $2,998,195.

As of the beginning of 1993, UNA introduced two distinct annuities: single premium deferred annuity and flexible premium deferred annuity.

New Insurance Products

The new universal life policy (UL) was ready in the spring of 1992. Our actuary submitted it to the Various State Insurance Department for approval, a process, which unfortunately, consumes a considerable amount of time. As of the day of this report, we are allowed to market the UL policy in the following states: NJ, OH, MI, CT, DE and RI. Approvals in other states are forthcoming. We were not successful in our efforts to introduce the new term policies during 1992.

UNA PUBLICATIONS

The year 1992 in Ukraine was rich in many events and as a result our members-readers of our newspapers were constantly looking forward to receiving their latest copy of "Svoboda" and "The Ukrainian Weekly". The news from Ukraine was supplied by an independent agency UNIAR, and from our own correspondents and publicists. "The Ukrainian Weekly" had relied to a great extent on reports from their own correspondent in Kiev.
Due to an increase in news material and paid ads in 1992, "The Ukrainian Weekly" began adding extra pages to its editions. When the situation demands it, it is able to publish a 24 page newspaper.

Changes in Editorial and Administrative Staff

Volodymyr Lewenec, assistant to the editor-in-chief, who substituted for Mr. Snylyk during his vacation time or when he was on sick leave, retired at the end of 1992. We are grateful to him for his many years of dedicated service and for his tactful approach to all problems. Special thanks are in order for his effort in disseminating news in "Svoboda" news about UNA. As of July "The Ukrainian Weekly" staff increased by two editors: Roman Woronowycz and Andrij Wynnycky. The readers are probably familiar with them through their articles. Tamara Tershakovec, editorial assistant, left us for another position.
In the middle of 1992 Volodymyr Honcharyk, one of our former student employees in the Recording Department, was appointed administrator of "Svoboda", after the departure of Sofia Ilchyshyn.

Children's Magazine "The Rainbow"

The editor of the magazine, Volodymyr Barahura, retired after many years of service. For a long time he has been searching for a suitable person to replace him. Mr. Barahura had dedicated all of his knowledge and love of children's literature to this magazine, in order to convey to the youthful readers his love for Ukrainian language and customs, and to encourage them to further their study of Ukrainian. Finally, in the person of Luba Chasto the magazine has a new editor ready to continue this very important assignment and hoping to increase the number of subscribers, including children in Ukraine. Her task started with the February 1993 issue.
We are very grateful to Mr. Barahura for his many years of dedicated service as editor and for his contributions to the mental and cultural development of the Ukrainian child.

Ню Гейвен, Трой — Олбані, Вунсакет. Дня 20-го вересня у Головній Канцелярії для Округи: Н. Й., Джерзі Ситі, Нюарк, Пассейк і Перт Амбой. Дня 3-го жовтня для Аллентавн, Балтімор, Філядельфії, Скрентон, Шамокін, Вілкс Бери. Дня 17-го жовтня для Боффало, Рочестер, Сиракюзи/Ютика. 18-го жовтня для Дітройт, Міш. і для Чікаґо, Ілл. Дня 30-го жовтня для Торонто, 8-го листопада для Округи Клівленд, Огайо, а 14-го листопада для Округи Монтреалю.

Уважаю, що відбуття курсів для підвищення знання наших секретарів та тих осіб, які виказують охоту працювати для нашої установи, є дуже потрібні і корисні і їх треба дальше переводити.

Тому при кінці червня 1993 р. знову є пляновані триденні курси.

Відділ професійних продавців забезпечення

Як вже було подано у звіті за 1991 р., у вересні 1991 р. прийнято для організаційної праці чотирьох продавців забезпечення. Вони працювали впродовж 12-ох місяців 1992 р. Ними є: Аль Ля Донн, Ант. Ґрацеффо, Дж. Даниляк і Ст. Мойні. Відділ очолює Роберт Кук, директор Відділу Забезпечення.

В місяці червні 1992 р. відкрито канцелярію продання забезпечення у Аллентавн, Па., для Відділів східньої Пенсильванії. Півроку працювало два продавці, Дж. Грінкович і Мартин Квін, два другі відійшли по короткім часі, а на їх місце прийнято Дж. Бінкович. З Відділом проф. продавців тісно співпрацює Лон Старух і тому його висліди є включені у цьому звіті, хоча він не організує на повний час і є секретарем 172 Відділу. Всі професійні продавці були також дуже активні у продажі ануїтіс (пенсійних грамот) і їх висліди є подані у розділі про ці грамоти.

Вислід організаційної праці продажі життєвого забезпечення *професійними продавцями* був 101 членів, забезпечених на суму $1,506,700, або в пересічному майже по $15,000 на кожного члена.

Члени забезпечені професійними продавцями початково належать до Відділу 777, до якого платять прямо свої вкладки. Як тільки автоматизація нашого книговедення на це дозволить, члени, які тепер належать до Відділу 777, будуть приділені до Відділів на таких засадах: а) до Відділу, де член бажає належати, б) до Відділу з якого прийшла рекомендація, в) до Відділу найближчого до місця замешкання члена.

Пенсійні грамоти (ануїтіс)

УНСоюз впровадив пенсійну грамоту у вересні 1990 р. Її набували члени до 80 року життя. Секретарі і професійні продавці забезпечення дуже активно продавали ці грамоти впродовж 1992 р. Вислід за минулий рік був такий: професійні продавці — 151 пенсійних грамот на загальну суму $1,948,955, секретарі і члени 74 грамоти на суму $1,049,240 *дол.* Разом у 1992 р. продано 230 ануїтіс на загальну суму $2,998,195.

З початком 1993 р. впроваджено дві осібні пенсійні грамоти: одноразову відрочену пенсійну грамоту, як і гнучко вкладову пенсійну грамоту.

Нові забезпеченеаі продукти

Наша нова універсальна поліса U.L. була виготовлена на весні 1992 р. Опісля актуарій розіслав її до Стейтових Забезпеченевих Відділів для перегляду і затвердження, що, на жаль, бере багато часу. На день приготовлення цього звіту, маємо дозвіл продавати універасльну полісу у стейтах: NJ, Ohio, Mich., Conn., Del., R.I. В інших стейтах очікуємо скоро затвердження дозволу.

Наші заходи для видання нових термінових грамот у 1992 р. не увінчалися успіхом.

Видавництво УНСоюзу

Рік 1992 приніс багато подій в Україні і тому членичитачі наших газет з великим зацікавленням очікували кожного примірника „Свободи" і „Українського Тижневика". Вістки постачали нам незалежна пресова аґенція УНІАР, власні кореспонденти та публіцисти. „Український Тижневик" наполягав у великій мірі на вістки і репортажі своєї кореспондентки в даному часі у Києві.

З огляду на зріст матеріялу та збільшення оголошень в 1992 р., „Український Тижневик" вперше почав виходити у збільшеному об'ємі до 24 сторінок або менше як цього ситуація вимагає.

Зміни у складі редакцій й адміністрації

При кінці 1992 р. відійшов на пенсію довголітній редактор „Свободи", Володимир Левенець, заступник головного редактора в час його відпустки чи хвороби. Щира подяка за його довголітню та віддану працю, за його тактовний розсудливий підхід до всіх проблем. Передусім, подяка належиться йому за поширювання у „Свободі" вісток, які відносилися до справ УНСоюзу.

Редакція „Українського Тижневика" поповнилася від липня двома редакторами: Романом Вороновичем і Андрієм Винницьким. Читачі „Українського Тижневика" вже мали напевно можливість запізнатися з їх статтями. Тамара Тершаківець, редакційна асистентка відійшла на іншу працю.

В половині 1992 р. назначено Володимира Гончарика, бувшого працівника — студента рекордового відділу, на адміністратора „Свободи", по відході Софії Ільчишин.

Дитячий журнал „Веселка"

Довголітній редактор та голова редакційної колеґії, Володимир Барагура, від довшого часу шукав за особою, якій міг би передати редаґування журналу „Веселка", журнаку, якому він присвячував все своє знання дитячої літератури та любов до української дитини. Старався вщепити її з маленьку красу української мови, звичаї та дати заохоту до поширення навчання українознавства.

В особі Люби Часто, яка перебрала редаґування журналу з лютневим числом, 1993, знайшлася людина, яка є готова продовжувати це дуже важне діло та заразом старатися придбати більше число передплатників для журналу. Вона почала акцію набирання передплатників для дітей в Україні.

Складаю ред. Володимирові Барагурі щиру подяку за його довголітню віддану працю редаґування „Веселки" та формуванню світогляду української дитини.

Our Publication Costs

Total revenue from publications was $1, 703,439, an increase of $41,511 for the reporting period. UNA subsidized its publishing activity in the amount of $1,057,792, $16,000 over last year's amount. Advertising revenues showed a growth of $304,782, an increase of $77,606 over last year. This growth in revenue is due to the increase in advertising by U.S. firms which have established commercial ties in Ukraine. Expenses for the year totalled $1,690,001, $21,000 over last year's figures. This parallels a similar amount of increase in the cost of postage, which totalled half a million dollars.
We purchased a new modern newspaper publishing system based on the MacIntosh and Agfa computers. This system is being introduced
to the editorial board of "The Ukrainian Weekly", as well as to printing shop employees, who are responsible for the set up job. In a short period of time this system will be introduced to the editorial board of "Svoboda". The present system, purchased in 1976, is obsolete. The cost repairs and parts is very costly and we fear that at any time we may find ourselves in a situation, where we would not be able to purchase needed replacement parts, as manufacturers have discontinued their production.
As of September 1992 "Svoboda" book store has been taking orders for books, periodicals and newspapers from Ukraine. This department has been created in order to assist publishers in Ukraine in obtaining hard currency, needed to purchase newsprint, and also, in order to provide for our members access to books published in their homeland. Having overcome the initial administrative difficulties related to the current situation in Ukraine, we are looking forward to a long lasting cooperation with many publishers in Ukraine. "Svoboda" printed lists of newspapers, periodicals and books available in Ukraine, all of which can be obtained at our Svoboda office, and reprinted the lists as a brochure.

The Circulation of Our Publications

As of the end of 1992, "Svoboda's" circulation was 12,000 newspapers: 11,364 subscribers, 249 complimentary and exchange copies, and 301 issues sold on stands. "The Ukrainian Weekly" has 9,955 subscribers plus 591 complimentary copies. Included here are copies sent to all U.S. Congressmen and Senators, U.S. government officials and political activists, as well as selected Members of Canadian Parliament and Senate in Ottawa. 174 issues were sold on at stands on a weekly basis.

The SVOBODA Index

The University of Minnesota, Research Center of History of Immigration has been compiling the A Select Index to Svoboda. In 1992 material covering the period from January 1908 to July 1914 was compiled and Volume Three was published at the beginning of 1993. Volodymyr Anastazievsky is project editor and has an assistant, Roman Stepchuk.

100th Anniversary of "Svoboda"

In preparation for the 100th anniversary of "Svoboda" in 1993, I held many meetings with the daily's editorial staff in order to prepare for a worthy anniversary celebration.
As a result of the meetings a series of projects and activities are planned. For one, the 1993 Almanac is dedicated to the "Svoboda" centennial. Also a special 36 page issue of "Svoboda" will be printed and a program with reception for members, employees and invited guests, will be held in the Home Office on Sunday September 19, 1993. A half hour bilingual video is being prepared, about the history of "Svoboda" and its contribution to Ukrainian-American community. A brochure about "Svoboda", intended for distribution among the innumerable visitors to the UNA Home Office from different countries of the world, especially for those from Ukraine are being prepared. On another level, our UNA Districts are also planning 100-anniversary celebrations in their own localities.

THE PRESS BUREAU IN KYYIV

As was reported in the previous annual report, UNA was the first to open a press bureau in Kyyiv. In January 1991, at a time when press agencies or western press attached little or no importance to Ukraine and events that were taking place there. Since that time there is a noticeable. On and off we see articles in various U.S and English language newspapers (Christian Science Monitor, N.Y. Times, Washington Post, Los Angeles Times, London Financial Times) about Ukraine's transition to a market economy or rather about its slow pace. The news being published concerns mostly the issue of western demands, led by U.S., that Ukraine turn over its nuclear armaments to Russia. Such news releases are published due to the efforts of our young correspondents of Ukrainian descent from U.S. and Canada. There is no other press office, that reports so many news dispatches about Ukrainian nation building in all its aspects, as the UNA Kyyiv bureau submits to our "Ukrainian Weekly". The greater part of 1992 (until middle of September) the bureau was manned by Martha Kolomayets. In August, because many meetings and celebrations taking place, Christina Lew arrived in Kyyiv to relieve Martha Kolomayets until mid February 1993. Unfortunately, because of illness, Miss Lew had to return to U.S. for medical treatment. From February 1993 on Martha Kolomayets is once again responsible for our Kyyiv press bureau. Her detailed news releases, comments and interpretation of events are highly valued by readers of "The Ukrainian Weekly".

Кошти публікацій

Загальна сума прибутків видавництва дала суму, 1,703,439 та зросла впродовж звітового часу на 4,511. УНСоюз доплатив до видавництва суму 1,057.792, на 16,000 більше чим попереднього року. У прибутках помітний був оплат за оголошення в сумі 304,782, які зросли за рік на суму 77,606. Цей зріст завдячуємо оголошенням від американських фірм, які починають комерційні зв'язки з Україною.

Сума всіх видатків дала 1,690,001. Вона за рік зросла на приблизно 21,000. На таку саме суму зросли оплати, які за 1992 р. були у висоті півмільйона долярів.

Закуплено нову модерну систему складання газети, побудовану на комп'ютерах Мек Інтош Аґфа, яку засвоюють тепер у редакції „Українського Тижневика" як і працівники друкарні зв'язані зі складанням матеріялів та ломкою. За деякий час на нову систему перейде також редакція щоденника. Теперішня система, яку уживає друкарня, закуплена у 1976 р. вже є перестаріла. Направи і частини до машини дуже коштовні і є побоювання, що скоро не буде можна дістати частин, яких вже не виробляють.

Відділ замовлення газет, журналів і книжок з України

Від місяця вересня 1992 р. існує при книгарні „Свобода" *відділ замовлення книжок, періодики* і газет з України. Створено цей відділ з думкою, щоб допомогти видавництвам в Україні розпродавати за валюту, яка їм дуже потрібна при закупі паперу, та щоб уможливити нашим членам доступ до видань, які друкуються на батьківщині.

Поборовши початкові адміністративні проблеми, пов'язані із ситуацією в Україні, надіємося на довгу співпрацю з багатьма видавництвами.

Списки газет, періодики і книжок, які можна замовляти у книгарні „Свобода", друкувалися у „Свободі", та їх передруковано також осібною брошурою.

Тираж наших публікацій

Тираж „Свободи" з кінцем 1992 р. був 12,000 примірників. Передплатників було 11,364, ґратисових примірників або за виміну висилалося 249 примірників, а на станках продавалося 301 газета.

„Український Тижневик" пренумерувало 9,555 осіб, ґратис висилалося 591 газету. Тут є включена висилка тижневика всім американським сенаторам, конґресменам і багато визначним особам з американського політичного світу, як і вибрані канадські сенатори і члени парляменту в Оттаві. На станках продавалося 174 примірників тижнево.

Індекс „Свободи"

При фінансовій допомозі та за заходами УНСоюзу, Дослідний Центр Іміґрації Історії Університету Міннесота опрацьовує Індекс „Свободи". Впродовж 1992 р. приготовлено матеріяли за роки січень 1908 по липень 1914 р. і видано третій том на початку 1993 р. Редактором є Володимир Анастацієвський, а до помочі йому працює Роман Стенчук.

Столітній ювілей „Свободи"

У приготовленні до 100-ліття „Свободи" у 1993 р., я мала підчас 1992 р. багато засідань з редакційним складом щоденника, щоб заплянувати гідне відзначення цього ювілею.

У висліді цих зустрічей плянується ряд акцій. Альманах на 1993 рік є присвячений 100-літтю „Свободи". Плянується спеціяльне видання „Свободи" на 36 сторінок, як також спеціяльне прийняття для співпрацівників і гостей у приміщеннях Головної Канцелярії „Свободи", на неділю 19-го вересня 1993. Замовлено також півгодинне відео у двох мовах про історію „Свободи" та заслуги цього щоденника і його видавництва для українсько-американської громади. Приготовляється брошура про „Свободу" призначена для роздачі численним нашим відвідувачам з усіх країн світу, а передовсім з України. Наші Округи плянують відзначення 100-ліття „Свободи" по своїх місцевостях.

Пресове бюро в Києві

Як вже було подано у попередніх Річних Звітах, УНСоюз перший відкрив пресове бюро в Києві. Ще в січні 1991 р. в часі, коли пресові аґенції, чи західня преса ще мало або зовсім не прив'язували уваги до України та до тамошніх подій. Від того часу дещо змінилося у цій ділянці і тепер у кількох американських і англійських газетах (New York Times, Christian Science Monitor, Washindton Post, Los Angeles Times, London Financial Times) появляються час до часу статті у зв'язку з переходом України на ринкову економію, чи радше з його повільним темпом, а найчастіше на тему вимог західних держав на чолі з Америкою, щоб Україна віддла Росії ядерну зброю. А ці вістки треба завдячувати молодим журналістам українського походження з Америки і Канади.

Але нема другого пресового бюра, яке передавало б так багато вісток на всі теми зв'язані з державним будівництвом України як передає союзовим читачам наше бюро у Києві. Велику частину 1992 р. (до половини вересня) бюро провадила ред. Марта Коломиєць. У серпні до помочі, з огляду на багато різних імпрез (Світовий Форум та другі) приїхала ред. Христя Лев, яка плянувала залишитися до половини лютого ц. р. На жаль, з огляду на хворобу, була змушена повернутися скоріше до Америки для лікування. Від лютого, 1993 р., впродовж вісім місяців, ред. Марта Коломиєць відповідає за наше бюро в Києві. Її фахові звідомлення та спостереження й інтерпретація подій є високо оцінювані нашими читачами „Українського Тижневика".

FINANCIAL CONDITION OF THE UNA (General Remarks)

In his yearly report, Supreme Treasurer, Alexander Blahitka, is presenting a comprehensive and detailed financial report of our organization. I will only summarize it and focus on the major topics:

Income

1. Total dues received from members was $2,642,391, and increased by $45,777 for the year, although the amount was smaller than in 1989 and 1990.
2. In the reporting period, the sum received for annuities totalled $3,360,994, and grew by $2,504,295.
3. Income from investments yielded $5, 549,290, and was $100,000 higher than in previous year.
4. Due to redemption of many bonds, UNA had a net profit of $318,947.
5. Donations to the Fund for the Rebirth of Ukraine, consisting mainly of returned dividend checks, totalled $88,609, showing a decline in the amount of $33,437.
6. Reports on income from UNA Publications and Soyuzivka appear in separately under those topics.
7. The total annual income of $14,981,244, compared with that of last year, shows an increase of $2,252,552.

Disbursements

1. In the reporting year, an analysis of cash payments to members, totalling $3,586,731 showed that payment of cash surrenders were less $50,000 than in previous year, but at the same time, payments of death benefits showed an increase by almost $50,000. Payments for matured endowments grew by $60,000.
2. Employee insurance costs are constantly increasing. Last year they totalled nearly $701,000. This amount consisted of various payments including to the pension fund on behalf of the employees in all departments.
3. Almost half a million dollars was expended on various donations, scholarships, financial assistance, fraternal activity and Ukrainian publications.
4. Total expenditures of $11,914,404 in 1992 grew by nearly $760,000.

UNA assets totalled $68,970,306 at year end, showing a growth of $3,066,840 for the year. All investments are earning interest. The total interest from all types of investments has generated an overall yield of 8.11 %. The UNA, thanks to its cautious and conservative investment policy, enjoys a sound investment base, which enables it to continue to modernize its life insurance department as well as support various fraternal activities.

RECORDING DEPARTMENT

Supreme Secretary Walter Sochan, is reporting in detail on the tasks of the Recording Department, as is his custom for many years.

My report will only touch on general topics. The Supreme Secretary devotes most of his attention and time to assisting Branch Secretaries in their difficult task of recruiting new members and reviewing membership applications, what is known as underwriting. The third activity in which he was involved this year, was participating with other members of the Supreme Executive Committee in the joint decision to modernize our insurance products. This involved the purchase of a new computerized system to help us set up and service the new policies, our Branches and membership. Thanks to his dedicated work in all aspects of our life insurance business, our society continues to gain new members with higher amounts of insurance form year to year. This underscores the growth of professionalism among our Branch organizers, who are benefiting from Wolodymyr Sochan's training and knowledge of insurance products.

MINUTES OF THE LAST CONVENTION

The minutes of the 32nd Convention in book form were sent out to all delegates and members of the Supreme Assembly in the summer of 1992. They were also published in the "Svoboda" in August of 1992.

UNA Washington Office

UNA Washington Office is located at 400 N. Capitol St. NW, a short distance from the Capitol, in proximity to many other important government offices and the railway station.

The office is headed by Eugene Iwanciw; Maria Lishchak is the administrative assistant. Adrian Karmazyn, assistant to the director, had resigned at the beginning of 1992. The vacancy was filled in 1993 by Ksenia Ponomarenko.

The main functions of the Washington Office have not changed and they continue to be:

1) Assist UNA membership in obtaining information from Washington.
2) Inform the U.S. government officials about UNA's and its membership's views regarding life insurance matters, and their views on U.S. government relations with Ukraine.
3) Cooperate with other ethnic groups in actions dictated by our common interests.
4) Aid Ukraine by taking advantage of projects funded by the government or other agencies.

A detailed report of Eugene Iwanciw, director of the Washington Office appears separately.

FUND FOR THE REBIRTH OF UKRAINE-UNA

This fund was established at the last UNA Convention with the goal to raise $1,000,000 be raised through the contributions of the numerous members of our organization. By the end of 1992 $360,527 had been donated to the fund, and $288,981 had been paid out. Consistent with the guidelines reached during a Special Meeting of the Supreme Assembly in September 1990, the aim of the fund is to support various activities of religious, charitable, educational and scholarly nature, as set forth in UNA Constitution and By-laws and tax-exempt status of our organization. Applications for aid are approved by the full Supreme Executive Committee. Decisions reached at these meetings are published in UNA official organs. In addition to these published reports, a letter listing the donations and projects supported were sent to the membership along with the dividend checks in June of 1992.

Our project to send English teachers to Ukraine in the summer of 1992 required a great amount of work and preparation. It also received the most publicity. The initiator of this project was Dr. Zirka Voronka, professor of English as a Foreign Language, a person with high qualifications and many years of experience. She has devoted an enormous amount of her time and effort to this project last year and continues her involvement in 1993 as well, overseeing this project from the planning stage to its completion. She sacrificed her holiday leave to travel to Ukraine to take care of matters related to the project.

For her efforts Dr. Voronka deserves our sincerest thanks and our highest recognition. At the same time we thank our sponsor in Ukraine, the "Prosvita" Society, under the leadership of Pawlo Movchan, who has given his tortal support to this project and encourages "Prosvita" branches in many cities to organize courses. This involves recruiting student participants, finding classroom space, and providing room and board for the American teachers. It is a remarkable undertaking for this organization in the midst of an economic crisis in Ukraine in 1992.

UNA has decided to support another project under the direction of Dr. Zirka Voronka. Its goal is to conduct two two-week seminars for teachers of English in Ukraine.

Their objectives are: a) to increase their knowledge of the language and b) to become familiar with modern methods of teaching English as a Foreign Language.

The Ukrainian sponsor is the Kyyiv Pedagogical Institute. 10 teachers from U.S. will lecture 120 Ukrainian teachers, who will be selected by the Ministry of Education. The budget of this project is $33,000 to be borne equally by Fund for the Rebirth of Ukraine-UNA and by the Kyyiv Branch of Soros Foundation "The Renaissance Fund".

Last year UNA supported a project intended to inform and encourage exceptional Ukrainian students, who have a good knowledge of English, to apply for scholarships to study in U.S. This project was conducted by a student from Ukraine, Olena Prokopowych, presently a student at Williams College in MA, who, with the help of U.S. friends, obtained a four year scholarship. In order to spread the news about her experience, she appeared on radio interviews, wrote articles to Ukrainian press and thus assembled 30 students, held a one week course for them and encouraged 12 of them to apply to U.S. colleges. Of these 6 submitted their applications. The other 6 they could not afford the exam fees in U.S. dollars. Of the former six, one student received a notice of acceptance from several colleges. The others of that group are awaiting replies, which are expected to come this month of May.

UNA again has decided to support this project in order to enable Ukrainian students to take advantage of opportunities for scholarships in U.S. universities or colleges. Once again UNA is supporting continuation of that project.

In the summer of 1992 UNA contributed a sum of $5,000 in support of Lviv Institute of Management student group who toured U.S., visited Philadelphia and Detroit, met outstanding economists and observed the running of U.S. businesses.

80 teachers taught one or more courses. Although their objective was to focus on teaching only the English language, in reality, they had become unofficial ambassadors from U.S and Canada to Ukraine. They were being asked to handle many other matters, beginning with informing students how our democratic institutions work, to private matters, such as establishing business contacts with U.S. businesses. During their tour of duty many teachers had written articles to "Svoboda" and "The Ukrainian Weekly", articles which were enriched by personal experiences, reactions and comments.

It was very interesting to attend the reunion of the teachers upon their return from Ukraine. There the teacher had the opportunity to summarize and to evaluate their experiences. 90% of the teachers considered the project a success. They achieved a great satisfaction in making a personal contribution to the democratization of Ukraine and in imparting knowledge of the English language to those who would like to gain access to the western world, where knowledge of this language opens doors to new possibilities.

Our project "Teaching English in Ukraine" is being repeated in 1993.

Many teachers, who taught in the previous year, had decided to repeat their tour of duty in 1993. We must remember that the teachers are volunteers, who travel to Ukraine at their own expense.

Again, 80 teachers are being sent to Ukraine, although 222 locations are willing to host such courses. Teachers will teach 86 courses, 1300 students will be exposed to 4200 hours of instruction. The courses will be taught in 39 locations and in 22 different oblasts in Ukraine.

Last year's project cost $66,795. This figure includes purchases of student and teachers' texts, audio-tapes, - obtained at a deep discount-, and video tapes containing instructions for teachers who were unable to attend the workshop (intended to prepare teachers for their assignments), postage and freight of books and costs of teachers' reunion at Soyuzivka. Student and teachers' texts used last year were left in Ukraine under the supervision of "Prosvita" representatives. These books will be used again for the courses this year. However, more books had to be ordered due to the fact courses will be held at new locations and at different levels.

Фінансовий стан УНСоюзу

У річному звіті головний касир, Олександер Благітка, представляє повний і детальний фінансовий стан нашої організації. Тут подам тільки загальні підсумки.

Прибутки

1. Сума вкладок одержаних від членів дала $2,642,391 і зросла на 45,777 за звітовий рік. Все ж таки, ця сума була менша, як у роках 1989 і 1990.

2. У звітовому часі сума грошей вложених на пенсійні грамоти-ануїтіс, осягнула суму $3,300,994 і зросла на $2,504,295.

3. Всі інвестиції принесли відсотків у висоті $5,540,290, на суму $100,000 вищу, як рік раніше.

4. З причини передвчасного відкликання багатьох бондів, УНСоюз мав чистий зиск в сумі $318,947.

5. Дотації до Фонду Відродження України УНС, які складаються в більшости з повернених дивідендових чеків, дали суму $88,609, виказали спад в сумі на $33,437.

6. Прибутки видавництва і Союзівки є порушені в осібних звітах, які відносяться до цих ділянок.

7. Загальна сума прибутків дала $14981,244. В порівнянні з попереднім роком, зріст прибутків дав суму $2,562,552

Аналізи видатків

1. Виплачено членам суму $3,586,731. За грошеві звороти виплачено членам суму 50,000 менше, як попереднього року, але майже 50,000 більше за померші виплати. Зросла на 60,000 сума виплачених дозрілих грамот.

2. Постійно зростають кошти забезпечення працівників, які у 1992 р. дали суму майже 70,000. В цій сумі є включена річна вкладка до пенсійного фонду працівників УНСоюзу у всіх відділах.

3. Майже півмільйона долярів видано на різні дотації, допомоги, братську активність і публікації.

4. Загальна сума видатків у висоті 11,914,404 зросла у 1992 на майже 760,000.

Майно УНСоюзу

Майно УНСоюзу з кінцем 1992 р. осягнуло суму 68,970,306 і за рік зросло на 3,066,840. Всі інвестиції приносять відсотки. Відсоткова стопа від усіх родів інвестицій дала 8.11 відс. УНСоюз, завдяки уважній та консервативній фінансовій політиці, утішається надальше доброю фінансовою базою, а це дає можливість продовжувати модернізацію ділянки життєвого забезпечення, як і інших активностей нашої організації.

Рекордовий Відділ

Головний секретар Володимир Сохан звітує детально з цілорічної праці Рекордового Відділу, який він очолює довгі роки.

У моєму звіті обмежуюся тільки до загальних стверджень.

Найбільше уваги й часу головний секретар присвячує допомозі Відділовим секретарям у їх важкій праці придбання нових членів, чи полагоджуванню переписки з членами. Другою важкою ділянкою, це оформлення членських аплікацій та перевірення вимаганих умов, що в американських підприємствах зветься underwriting. Третя ділянка, яку він спільно з другими членами Головної Екзекутиви вирішував, це модернізація наших забезпеченевих продуктів, закупно нової технології для обслуги членських грамот. Завдяки його відданій праці в усіх цих галузях нашого підприємства, організація дальше зростає у нових членах та при все вищих сумах забезпечення, що вказує на більшу професійність наших Відділових організаторів, які користають з інструкцій та великого знання забезпеченевої ділянки, головного секретаря Володимира Сохана.

Конвенційні протоколи

Протоколи 32-ої Конвенції розіслано у формі книжки всім делегатам і членам Головного Уряду літом 1992 р. у „Свободі" протоколи друкувалися в місяці серпні 1992 р.

Вашінгтонське Бюро УНСоюзу

Вашінгтонське Бюро УНСоюзу приміщується дальше при 400 Норт Капітоль НВ, близько до Капітолю, Білого Дому, багатьох державних урядів та залізничної станції.

Бюро очолює Євген Іванців, адміністраційною асистенткою є Марія Ліщак. На початку 1992 року відійшов асистент директора, Адріян Кармазин, а в 1993 р. прийнято Ксеню Пономаренко на опорожнене місце.

Завдання Бюра УНСоюзу не змінилися і вони є: 1) служити інформаціями, які члени потребують з Вашінгтону; 2) Інформувати американський уряд та урядові чинники про погляди членства УНСоюзу на справи, які відносяться до братського забезпеченевого діла та до поглядів їх відносно України; 3) Співпрацювати з іншими етнічними групами у акціях, які заторкують спільні інтереси; 4) Допомагати Україні проєктами, на які американський уряд чи інші чинники дають фінансову допомогу.

Детальний звіт директора Канцелярії Є. Іванцева поданий окремо.

Фонд Відродження України — УНС

Фонд цей був заснований минулою Конвенцією УНСоюзу з ціллю зібрати за чотири роки один мільйон долярів на поміч Україні. Спирає він свою працю на пожертвах численних членів нашої установи та з пожертв від УНСоюзу. До кінця 1992 р. до Фонду вплинуло пожертв на загальну суму 360,527 дол., а з фонду виплачено вже суму 288,981 дол.

Згідно з рішенням Спеціяльного Засідання Головного Уряду з вересня 1990 р., наш фонд має завдання піддержувати різні проєкти, які відповідають статутові УНС та податковому статусі нашої організації, а саме: проєкти релігійного, харитативного, вишкільного і наукового характеру. Про дотації рішає повний Головний Екзекутивний Комітет на своїх засіданнях, а рішення друкуються у союзових пресових органах. Крім цього, в травні 1992 р., враз із висилкою дивідендових чеків вислано лист до членства, в якому подано всі більші дотації враз із виясненням, чому їх уділено і що вони осягнуть.

Найбільше праці вимагав і найбільше розголосу дістав наш проєкт висилки в Україну літом 1992 р. вчителів англійської мови.

Ініціятором цього проєкту була д-р Зірка Воронка, професор англійської мови для тих, що нею не говорять, висококваліфікована особа з довголітнім досвідом, яка вложила минулого року, як і цього 1993 р. багато свого знання і часу, щоб провадити проєктом від його плянування до виконання. Для цього вона кілька разів на протязі року в часі святочних відпусток виїжджає в Україну, щоб там полагоджувати справи, зв'язані з проєктом. Ми складаємо їй щиру подяку і велике признання за всю пророблену нею працю. Заразом належиться також подяка нашому спів-спонзорові в Україні, Товариству „Просвіта" та його голові Павлові Мовчан, який зі своєї сторони робив і далі робить все можливе, щоб відділи його організації по містах організовували курси, знаходили учасників курсів, приміщення на курси, зайнятися нашими учителями, їх приміщенням та опікою. В часі великої економічної кризи в Україні, це є великим зусиллям. Вісімдесят учителів провели один або більше курсів. І хоча їх завданням було навчати англійську мову, в дійсності вони були американськими неофіційними амбасадорами. До них зверталися за різними інформаціями, почавши від того, як працюють американські демократичні установи, до приватних справ та нав'язування зв'язків з підприємствами в Америці. Багато вчителів дописували до „Свободи" і „Українського Тижневика" та ділилися з нашими читачами своїми переживаннями, спостереженнями і досвідом. Дуже цікава була зустріч учителів по їх повороті, у вересні на Союзівці, де був час на звіти і на підсумки. Учителі оцінили проєкт дуже успішним. Він дав їм велике задоволення, бо вони особисто мали можливість зробити свій внесок у розбудову демократичної України, та передати своє знання англійської мови тим, які бажають зближення до західнього світу, в якому знання цієї мови відкриває їм двері до нових задумів і можливостей.

Багато минулорічних учителів вирішило поїхати другий раз, як добровольці за власні кошти, як учасники програми УНСоюзу влітi 1993 р. в Україну.

Тому ми повторюємо нашу програму і цього 1993 р. знову висилаємо 80 учителів, хоча в Україні зголосилося 222 осередків, які бажали відбути курси. Учителі дадуть 86 курсів, а 4200 годин навчання слухатимуть 1300 студентів. Курси відбуватимуться у 39 містах, 22 областей України.

Кошти минулорічної програми були 66,795. Вони включали купно книжок і підручників, так для учителів, як і для учнів, по великій знижці, авдіо-стрічок з лекціями, виготовлення відео-стрічок для навчання учителів, які не могли брати участь у семінарі в УНСоюзі, коштів пересилки книжок учителям та коштів зустрічі на Союзівці. Книжки залишилися в Україні під наглядом діячів Товариства „Просвіта" і їх по більшості будуть вживати цього літа. Але з причини, що курси відбуватимуться в нових містах та на різних рівнях, треба нових підручників.

Заразом УНСоюз вирішив піддержати фінансово ще другу акцію, директором якої є також д-р Зірка Воронка. Цей проєкт має завдання провести літом 1993 р. дві двотижневі курси для учителів англійської мови в Україні. Завданням курсів є піднести рівень знання учителів і запізнати їх з новою модерною методикою навчання англійської мови. Спонзором в Україні є Київський Педагогічний Інститут. З Америки викладатимуть 10 учителів, а слухачами будуть 120 учителів, яких підбирає Міністерство Освіти. Всі кошти цього проєкту виноситимуть 33,000 дол. Їх покриє УНСоюз — Фонд Відродження і Сороса Фонд „Відродження" в Києві, пополовині.

Минулого літа УНСоюз дав *піддержку акції поширення* інформації та надання заохоти визначним українським студентам України з добрим знанням англійської мови, щоб старалися одержати стипендії на студії в Америці. Цю акцію проводила студентка Вілліямс Коледжу у Масс. Олена Прокопенко з України, яка за допомогою американських приятелів здобула повну стипендію для навчання в коледжі на повні 4 роки. Поширюючи вістки про свій досвід через інтерв'ю по радіо, у пресі, вона підібрала у Києві 30 студентів, зробила з ними однотижневий курс та заохотила 12 з них внести прохання до американських вищих шкіл. З тих 12 студентів, 6 внесли прохання, а другі мали труднощі, бо не було у них долярів на оплату іспитів. З тих 6-ох, що внесли прохання, одна студентка недавно одержала повідомлення від кількох шкіл про її прийняття на студії. Їнші студенти очікують ще відповідей, які якраз в травні мають надійти.

Головний Екзекутивний Комітет вирішив знову піддержати цю акцію використання українськими студентами можливостей дістати стипендії в американських університетах, або коледжах, та висилає для цього ту саму студентку літом до Києва.

Влітi 1992 р. УНСоюз знову допомагав пожертвою в сумі 5,000 дол. перевести курси і зустрічі в Америці для студентів Львівського Інституту Менаджменту з визначними економістами та відвідувати підприємства, де вони могли б запізнатися зі способом провадження американських підприємств.

ПРЕЗИДЕНТ ЄГИПТУ Госні Мубарак заявив, що має намір докорінно змінити склад свого кабінету і невдовзі призначить 12 нових міністрів. Цією акцією Г. Мубарак розпочинає виконання своїх передвиборних обіцянок з приводу реформи влади.

Жалобні відзначення українського голокосту в Кергонксоні

Заходом організаційного комітету, до складу якого входили представники місцевих організацій, влаштовано тут жалібну академію для вшанування пам'яті жертв голодомору в Україні в 1932—33 роках, що відбулася у неділю, 19-го вересня в залі „Веселка" на Союзівці, після Служб Божих та Панахид в обох церквах Кергонксону.

Академію започатковано звуками думи „Ходить Голод", яку у молитовному зворушенні вислухали учасники стоячи. Слова думи звучали:

„Ой від краю до краю Україна пропадає,/ Комісарі червоні проїжджають, хліб та худобу забирати,/ З людей знущатися — катувати./ Ходить голод, мерцем синім тиняється попідтинню,/ Серпом косить, а молотом і добиває,/ Ні старого ні малого не минає./ Ходить голод — траву білить, рученята посиніли маленькі,/ Просять хліба — „Мамо, істи"/ — „Нема хліба, — мене з'їжте"./ Ходить голод, мерців купи, а хто живий — гризуть трупи дітей своїх,/ Роздирають біле тіло, собаками люди стали, озвірілі./ Ой у полі хліб-колосся, чи ж це дитя маілося — розгубило колосочки,/ Моя леле! Не питали москалики — застрелили./ Ходить голод по Вкраїні, засіває трупом синім Твої поля,/ Твої ниви родючії. Течуть ріки, ваші ріки, кипучії... Ходить Голод..."

Микола Василик, відкриваючи академію коротким словом, закликав до однохвилинної мовчанки, під час якої учасники на передніх і бічних місцях держали запалені свічки, а електричне світло на цей момент було притемнено.

Англомовну доповідь виголосив Данило Слободян і представив присутніх на залі кільканадцять гостей — американців, урядників місцевої адміністрації та законодавців.

З черги Роман Василик прочитав англомовний вірш п. н. „Дедікейтед ту де віктімс оф Фемін ін Юкрейн".

Українськомовну доповідь прочитав Микола Василик. Його презентація відзначалася не тільки добрим вмінням довести сказане до слухача, але теж незвичайно вірною аналізою всіх тих страхітливих подій. Він підкреслив, між іншим, що в час того комуністичного геноциду, переведеного на тілі українського народу, загинула тоді чвертина українського народу, половина сільського населення України. Отже не „здесятковано" тоді наше село, а „переполовинено"! Навіть не „зчетвертовано"! Теж підкреслив доповідач, що час цього геноциду, що його головним архітектом був кривавої пам'яти Лазар Каґановіч, відбувся десять років перед голокостом жидівським, бо мав у кого навчитися „учень Каґановича" — Гітлер. Третім вірним ствердженням прелеґента було те, що не сім мільйонів жертв, а десять мільйонів загинуло в той тяжкий час. Бо не один знавець, і „знавець", тієї моторошної доби в історії України, забуває, що перед голодовим вигубленням українського села, вже три роки перед сумнозвісними 1932—1933 роками, виарештовано й розстріляно, або відправлено на Соловки і на Сибір три мільйони найкращих українських хліборобів, тих що створили славу Україні, як шпіхлірові Европи, житниці Росії, що годували трудом своїх рук теж тих зайдів — „космополітів" („безрідних" і рідних), що заплянували у мирний час геноцид, найбільше народовбивство в світі. Цей геноцид відбувся не в час війни, тотальної війни, як було це з нацистським геноцидом, а в час „строітельства комунізма", марксово-ленінського. Четвертим ствердженням було в промові М. Василика те, що Україну було обезголовлено не в році 1934-му, чи в році 1937-му, хоч і тоді не обминула Україну лиха година, але українську *національну* інтеліґенцію почали масово нищити на переломі двадцятих і тридцятих років. Пізніше нищили українську *радянську* інтеліґенцію, тих українців, що повірили в можливість співпраці з нелюдським комуністичним режимом, і за цю віру поплатилися пізніше життям, як раніше їхні колеґи з рядів національної української інтеліґенції.

Місцевий мішаний хор „Золотий Гомін" під диригентурою д-ра Олега Волянського виконав бездоганно пісні: „Чорна рілля ізорана" і „Встає хмара з-за Лиману", а Лідія Яців продеклямувала вірш Лесі Храпливої-Щур п. н. „Псалом померлих від голоду".

Після прочитання д-ром Андрієм Шулем схваленої Сенатом ЗСА резолюції про геноцид — штучний голод в Україні і проклямації Стейтового уряду Ню Йорку в Олбані, знову хор „Золотий Гомін" виконав пісню „Козака несуть". Молитвою-співом „Боже Великий, Єдиний" закінчено урочисто цю Академію.

Сцена була гарно прибрана (цим займалися Микола Вітенко і Микола Василик) квітами, великим зворушливим образом „Скорбна Мати", що його намалювала Ольга Василик, і оригінальним рисунком інж. архітекта Ярослава Січинського, що символізував простягнені руки голодуючого народу і розбиті жорна і дату 1932—33.

На великих таблицях була розміщена виставка англомовної преси про Голод в Україні, що її підготовив Микола Вітенко.

Участь в Академії взяло приблизно дві сотні осіб.

Д-р Роман Барановський

Виставка картин у Ґлен Спей

Заходом місцевого Відділу УККА в днях 28—29-го серпня ц. р., відбулася виставка картин місцевих мистців у залі церкви св. Володимира.

У виставці брали участь — Тарас Більчук, Богдан Бродин, Анна Грицковян, д-р Ірина Демидович-Рогуцька, Надія Демидович, Тамара Лихолай, Евфрозина Мартинець, інж. Аполінарій Осадца і Ярослав Петрівський.

Картини були різної тематики й виконані олією, акварелею і акриликом. Це вже друга з черги виставка і як минулого року, так і цього, була успішною. Виставку відвідало понад 100 осіб.

Приємно є, що українці нашого села стараються заповнити свій вільний час в культурний спосіб.

Е. М.

У Фініксі відзначили жертви Великого голоду

Святочний комітет під проводом місцевого Відділу УККА у Фініксі, Арізона, організував відзначення сумних роковин — 60-ліття Великого голоду в Україні 1932—33 років. У жалобній церемонії взяло участь 250 осіб з обидвох наших церковних громад — української католицької і української автокефальної православної церков.

У неділю, 19-го вересня, о 3-ій годині по полудні в римо-католицькій церкві під проводом єпископа Томаса О'Браєна, який очолив жалобне відзначення Великого голоду, і в сослуженні трьох священиків та диякона була відправлена величава Служба Божа за вічний спокій сімох мільйонів жертв голоду.

Владика Т. О'Браєн виголосив проповідь, в якій говорив про одну з найбільших трагедій українського народу — штучний голод, викликаний комуністичною Москвою 60 років тому. Слова Владики глибоко запали в душі богомольців і в багатьох викликали сльози на очах.

Серед американських римо-католицьких священиків участь у Богослуженні взяв також парох української католицької церкви у Фініксі о. Йосип Чупіль та диякон о. М. Микита.

Після закінчення Богослуження сестрицтво української католицької церкви приготувало каву і солодке.

Микола Теслевич

У ШОСТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ НА ВІЧНУ ВАТРУ
незабутнього МУЖА

бл. п.

ЯРОСЛАВА ДМИТРА РУБЛЯ (РОБУСЯ)

будуть відправлені слідуючі

СЛУЖБИ БОЖІ
дня 24-го жовтня 1993 року

в церквах:
Непорочного Зачаття, Фреш Медов, Н. Й., о год. 10:30 ранку;
катедрі св. Юра у Львові;
католицькій катедрі у Станиславові.

Також, в цей час будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ
за батьків Ярка,
ІВАНА І АМАЛІЇ
в Станиславові і Львові.

Родину, приятелів і знайомих просимо лучитися з нами молитвами.

Дружина — ЯРОСЛАВА ПЕТРОНЕЛЛЯ

Фундація Українського Вільного Університету

ділиться сумною вісткою з членами Фундації УВУ, професорами та українською громадою, що в суботу, 25-го вересня 1993 р., несподівано відійшов у вічність Фундатор Фундації Українського Вільного Університету

бл. п.

РОМАН СЕМЕН КУШНІРЧУК

проживши 91 рік трудолюбивого життя.

ПОХОРОНИ відбулися у вівторок, 28-го вересня 1993 р. Тіло покійного перевезено до українського мавзолею у Вашінґтоні, Д. К., де спочиватиме поруч покійної дружини Евдокії, яка відійшла у вічність 5-го травня ц. р. на 88-му році життя.

Опечаленій родині висловлюємо наші глибокі співчуття.

Управа Фундації УВУ

З глибоким жалем повідомляємо, що з волі Всевишнього, по довгій недузі, на 76-му році життя, відійшов у вічність

наш найдорожчий

ЧОЛОВІК, БАТЬКО та ДІДО

бл. п.

Стефан Горалевський

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 16-го жовтня 1993 р. в соборі свв. Володимира й Ольги, а тіло спочило на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

У смутку:

дружина — ОЛЬГА
дочка — НАТАЛКА ЗАВАДОВИЧ з чоловіком РОМАНОМ
син — ТАРАС з дружиною УЛЯНОЮ
внуки — ТАЇСА, ТЕТЯНА, РУСЛАНА, ТАРАС
та ближча і дальша родина в Америці й Україні

Фундація Українського Вільного Університету

ділиться сумною вісткою з членами Фундації УВУ, професорами та Українською громадою, що з волі Всевишнього відійшла у вічність 29-го вересня 1993 р.

бл. п.

ЯРОСЛАВА МОСОРА ОЛЕСНИЦЬКА

мама довголітнього правного дорадника Фундації УВУ д-ра Нестора Олесницького, проживши 71 рік.

ПОХОРОН відбувся 2-го жовтня ц. р. на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечаленій родині покійної висловлюємо наші глибокі співчуття.

Управа Фундації УВУ

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 21-го вересня 1993 р. відійшла у вічність на 96-му році трудолюбивого життя

наша найдорожча та незабутня

МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ, ПРАПРАБАБЦЯ І ТЕТА

бл. п.

ОЛЬГА ТИХА

народжена у Підгайцях, Україна

ПАРАСТАС відслужено в четвер, 23-го вересня в похоронному заведенні Музики в Чикаґо, Ілл.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у катедрі св. о. Миколая в п'ятницю, 24-го вересня 1993 р. Після того тіло покійної спочило на цвинтарі св. о. Миколая поруч покійного мужа Спиридіона.

У глибокому смутку залишилися:

донька — ОРИСЯ з мужем ЮРІЄМ ЯРИМОВИЧЕМ
сини —
ВОЛОДИМИР з дружиною ІРИНОЮ у Польщі
МИРОСЛАВ з дружиною ЛІДОЮ у Польщі
сестрінка — ОРИШЕДА з мужем д-ром ПАВЛОМ ПУНДІЄМ
вісім внуків, сімнадцять правнуків, двоє праправнуків
та ближча і дальша родина в Америці, Україні, Польщі

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося болючою вісткою, що в п'ятницю, 15-го жовтня 1993 р. після тяжкої і довгої недуги упокоїлася в Бозі на 84-му році життя

наша найдорожча

МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

св. п.

ІРИНА ПЕТРОВСЬКА
з дому ВОЗНЯК

нар. 12-го червня 1910 р. в Калуші, Україна.

Покійна залишила в смутку:

доньку — НАТАЛКУ з мужем ІВАНОМ ГОЛОВІНСЬКИМ
внука — ЮРІЯ з дружиною і дітьми РОМАНОМ, ХРИСТЕЮ І АНЕЮ
внучку — МАРУСЮ з мужем ВІЛЛЯМОМ ЧЕН і сином АНДРІЙКОМ
сестру — СОНЮ ВИННИК в Калуші
та ближчу і дальшу рідню в Україні і діяспорі

ПАНАХИДА буде відправлена у вівторок, 19-го жовтня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Boylan, 188 Easton Ave., New Brunswick, N.J.

СЛУЖБА БОЖА буде відправлена в середу, 20-го жовтня о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві в New Brunswick, N.J.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ будуть завершені на українському цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філадельфії, Па.

Замість квітів просимо складати датки на журнал „Наше Життя" або на „Фонд Дітям Чорнобиля".

Проблема...

(Закінчення зі стор. 1)

турному житті та її розвитку.

Руслан підмічує зовсім правильно, що культура процвітає тоді, коли вона популярна, а сьогодні є інші проблеми, які станули перед культурою на першому місці.

Оля, найбільше темпераментна та відверта у своїх поглядах, уважає, що підсоння для культурного життя існує, але воно виявиться щойно за яких п'ять років.

— Ми себе переосмислюємо, — каже вона, — але немає аналізи подій, немає перспективи; що нас чекає в майбутньому. І тому наша молодь є постійно в пошукуванні за новими зацікавленнями. Зачіпається вона на сексі, на астрології, на усіх тих некорисних напливах зі Заходу, які заливають тепер Україну.

— Чому однак саме ви молоді так перебираєте усі ці від'ємні впливи зокрема американські? Чи уважаєте, що це є культура, яка тут панує і яку ми тут живучі українці також плекаємо?

— Ми довго не бачили одні одних, а зустрічі родинні чи товариські створили поганий стереотип. Чи ви знаєте, що ось, наприклад, у Львові є сильна реакція проти жителів в діяспорі? Просто постав комплекс думати, що в діяспорі все погане, а тут знову усіх приїжджих з України вкладають в один горщик. Так і кипить весь час дискусія „ви і ми", — виясніює Оля.

— А у нас виробилося поняття, що тут найінтелігентніші люди, а так воно також не є. Ми вже пробили великий бар'єр, можемо говорити українською мовою з нашими рідними із ЗСА і це позитивне. Треба нам однак говорити та старатися себе взаємно зрозуміти. Ми розуміємо, що у нас тепер важко, але мусимо навчитися жити за новими зразками, ось як тепер тут ви дали нам до того можливість. Скоро ми станемо з вами на рівні, — це Інна.

— Коли станемо на вищому економічному рівні, тоді може скоріше затреться ця різниця між вами і нами. Ми мали тепер нагоду побачити один бік Америки, а це в науковому центрі Гарварду, і побачили, що ми маємо зовсім однакові можливості, як наші однолітки тут, — каже Руслан і додає з переконанням.

критикують перебування в ЗСА звичайно ті одиниці, які ні тут, ні дома нічого для України не роблять.

— Це закономірне, що коли людина приїжджає сюди з України це для неї культурний шок. Я також була в такому культурному вакуумі, — виясніює Оля, тому зрозуміло, що спершу люди, які приїхали, все тут ненавидять, все відкидають.

Ми знаємо із практики та розмов, що так воно на ділі є, але добре почути таке ствердження з уст молодої людини, яка бачить здоровими, цікавими очима і з якою якось зовсім немає у нас того поділу думок на „ви і ми".

Тому так не хочеться переривати розмови з ними, бо вона така якась щира та відсвіжуюча. Але час іде і ми ще маємо лише можливість дістати інформації від організаторів цієї вимінної програми д-ра Б. Витвицького і О. Тритяк, як прийшло до того, що цих п'ятеро студентів мали щастя бути на літніх курсах в Гарварді. Д-р Б. Витвицький з жалем розповідає, що інформація про можливість отримати стипендію на виїзд до ЗСА не була відповідно розповсюднена в Україні. Його інтерв'ю в цій справі було передане лише по „Радіо Свобода", телевізійні канали ніколи його не перевели. Фонд має свого представника в Києві і ним є Борис Дацків. Він перевів розмови з усіма дев'ятьма аплікантами, які мали дані бути вимінними студентами і з них вибрано на виїзд п'ять. Управа фонду, в якій крім наших гостей і головних організаторів, є ще д-р Ярослав Ставничий, д-р Богдар Ворох, Андрій Влех і Арета Павлинська, брала до уваги, щоб кандидати були студентами гуманістично-суспільних наук. Причиною того був факт, що гуманістичні науки були під совєтським режимом найбільш спотворені і треба знання у цій ділянці конечно посилити, а відомо, що без нормально розвинутої гуманістики суспільство не може діяти.

Це здається добре зрозуміли вибрані студенти. Коли питаємося про це яким шляхом ідуть їхні зацікавлення, Оля думає про дипломатичну кар'єру, але наразі зголосилася в Гарварді до помочі в ділянці антропології; Руслан — це теоретик театру, а Інна буде працювати в Дніпропетровському як режисер в телебаченні.

Ось так усі вони ідуть у напрямі розвитку культури, яка так дуже лежить їм на серці. Маємо надію, що їхні стремління дадуть сподіваний успіх.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — „Ліверпул" СК — 2:1

У неділю, 3-го жовтня, відбулися ігри четвертої рунди за чемпіонат вищої дивізії Ґарден Стейт Сакер Ліг. Дружина „Ч. Січі" мала визначену зустріч на виїзді з клюбом „Ліверпул", яку відбула в Іст Орандж, де і здобула перемогу вислідом 2:1. Клюб "Ліверпул" — новик вищої дивізії, однак, як показалося у звітовій грі, у своєму складі має досвідчених футболістів, які дорівнюють клясі лідерів тієї дивізії. У першій половині вислід залишився „сухим" — 0:0, але господарі створили декілька грізних ситуацій під воротами „січовиків", примусивши оборону і воротаря до енергійної „праці".

Після відпочинку гості в свою чергу почали швидкими контратаками, завдяки яким перейняли ініціятиву. Конто голів відкрив Гриць Сергіїв (вихованець Спортової Школи) в 70-ій хвилині, використавши подачу Борецького. Після цього гоЛя суперники дещо розгубилися, але швидко прийшли до себе і вже у 30-ій хвилині провели чергову акцію в напрямі воріт „Ч. Січі". Кілька хвилин після цього м'яч з гарної подачі Юрія Ґреба перейняв Петро Борецький, який, оманувши в бігу двох оборонців господарів, ефектовно післав його в сітку — 2:0. В кінцевих хвилинах цих змагань суперникам вдалося ще провести швидкий рейд, з якого здобули свого почесного голя, хоч і забитого рукою. На більше вже не стало часу. Після зустрічі на запит менаджера „Ч. Січі" до судді, чому він признав цього голя, відповідь була: „Я не бачив руки, а навіть як була, то таке трапилося і на світовому чемпіонаті, де забитий рукою м'яч аргентинською футбольною зіркою судді не помітили..."

Після тієї перемоги „Ч. Січ" зміцнила свою позицію в першій трійці в показнику табелі ігор, маючи на своєму конті 5:3 точок і 5:4 відношення голів.

Склад „Ч. Січі": К. Іст, В. Науменко, Р. Кохановський, М. Варянка, П. Паливода, П. Борецький, М. Десросір, Г. Сергіїв, М. Надяник, Ю. Ґреб, І. Магуляк, Н. Рівера. Провідник і тренер Михайло Паливода.

Формуються юнацькі дружини „Ч. Січі"

Не зважаючи на участь юнаків „Ч. Січі" в середньошкільних першенствах у різних дружинах „гайскулів", сезон в яких продовжується, Олег Колодій, Степан і Анна Панаси — провідники юнацьких дружин, вже розпочали підготову до нового сезону. Тренером юнацьких дружин буде далі відомий фахівець, колишній тренер Дніпропетровського „Дніпра" Ігор Чупенко. Юнаки, що бажають виступати у складі цих дружин, тобто старші, у віці 18 років і нижче та молодші — 15 років і нижче, можуть зголошуватися до Олега Колодія, тел.: (201) 763-1797.

Старші юнаки під спонзорством УНСоюзу приготовляються в турне в Україну, що запляноване на кінець червня — початок липня 1994 року.

Барсельона елімінувала Київське „Динамо"

29 вересня ц.р. пройшли ігри другої рунди за чашу Европи. Київське „Динамо", що сенсаційно перемогло у себе вдома цей славний катальонський клюб, зазнало поразки у відплатних змаганнях в Барсельоні — 1:4 і таким чином (різницею одним ґолем — 4:5 за обидві зустрічі) було еліміноване від дальших ігор за цю чашу. Цим змаганням на стадіоні „Ноу Камп" приглядалося 115,000 еспанців.

Отже футболісти столиці України і цим разом не змогли подолати „барсельонський бар'єр". І не дивниця, Барсельона — володар чаші Европи 1979, 1982, 1989 і 1992 років має у своєму складі футбольних зірок з різних країн, яких купила великим коштом, понад 20 мільйонів долярів. Це Р. Куман і Р. Вітче з Голляндії, М. Ляудруп з Данії, Стоїчков з Болгарії і Романо з Бразилії. Крім них відомий тренер, колишній славний голляндський футболіст Йоган Кройф має до диспозиції найкращих футболістів Еспанії (Ґуардіоля, Феррер, Надаль, Амор й ін.). Як підкреслюють футбольні оглядачі, Барсельона і в цьому році є фаворитом в іграх за чашу Европи. Українські футболісти можуть мати сатисфакцію, що зуміли завдати поразки цьому клюбові у себе в Києві, були дуже близько до справлення катальонцям неприємної несподіванки.

Футбольний чемпіонат України

Не зважаючи на поразку в Еспанії, київські футболісти повернули додому і продовжують серію перемог за чемпіонат вищої ліги України. В дев'ятій рунді київські футболісти перемогли в Луцьку місцевий клюб „Волинь" вислідом 3:1 і таким чином зміцнили свою позицію лідера, відірвавшися від своїх конкурентів на п'ять точок, маючи на своєму конті 17:1 точок. Дальші місця займають: „Чорноморець" Одеса, „Шахтар" Донецьке і „Дніпро" Дніпропетровське (по 12 точок), „Верес" Рівне (11), „Кривбас" Кривий Ріг (10), „Нива" Тернопіль, „Зоря" Луганське, „Таврія" Симферопіль, „Темп" Шепетівка (по 9), „Волинь" Луцьк, „Карпати" Львів, „Торпедо" Запоріжжя (по 8), „Буковина" Чернівці (7), „Металіст" Харків (6), „Кремень" Кременчук, „Нива" Вінниця і „Металург" Запоріжжя (по 5).

Крадіжки українських футболістів

Йдеться про Федерацію Футболу Росії, яка, згідно з довголітньою звичкою, продовжує викрадати футбольні таланти, що їх виховали українські тренери. За часів білої чи червоної імперії такі злодійства у футболі і взагалі в усіх ділянках спорту мали масовий характер. Їх здійснювали наслані в Україну спортові політруки, які пильно стежили за перспективними талантами, яких по вподобі без жодних скрупулів чи перешкод прямо переселювали до столиці „матушки-Росії" і там вони автоматично ставали „москвичами", а згодом вже російськими „ребйонками". Очевидно їх спортові осяги цілком йшли на конто Росії.

І ось несподівано для цих російських злодіїв розпалася імперія, новопосталі держави поволі почали створювати свої національні спортові організації. Це, очевидно, нелегка справа, адже усі фінансові засоби колишніх республік опинилися в московському центрі, де й прилипли назавжди. Тепер за ці гроші Федерація футболу Росії переманює українські футбільні таланти і зірок інших ділянок спорту.

Інша річ, на цей „шматок гнилої московської ковбаси" йдуть безхарактерні малороси, які не мають жодного національного обличчя. Ось хоч би взяти Андрія Канчельскіса. Уроджений і вихований в Україні, батько військовий, литовець, мати українка, і він якимось чином зарахований до збірної футболу Росії. Недавно в розмові зі спортовим кореспондентом він покпив собі з футбольних діячів і симпатиків України, які „мають його за зрадника..." А пішов до Росії тому, що Федерація футболу заплатила половину грошей за куплену ним „квартиру" в Москві.

Викрали з України ще футболістів Юрія Никифорова (він навіть виступав у збірній України), Сергія Юрана (колись великого симпатика Руху), Віктора Онопка, Олега Саленка, Сергія Щербакова й інших.

Є, однак, характери, що різко відрізняються від згаданих виродків. Ось недавно у розмові зі спортовим кореспондентом відповів на його кілька запитів відомий футболіст Геннадій Литовченко, який свого часу виступав у київському „Динамо" і збірній СССР, останньо в „Олімпіякос" у Греції. Тепер грає в „Борисфені" в Борисполі поблизу Києва. „Як збагнути психологію людини, котра після дворічного безтурботного життя серед суцільного достатку, схожого на казку, повертається до нашої суворої дійсности", — запитав кореспондент Корзаченко.

— Кожна людина, — відповів Литовченко, — відірвана від батьківщини, відчуває те, що називається носталгією. Навіть граючи там, не отримуєш такого задоволення. На соціальні труднощі дивлюся просто. Всюди люди живуть...

— А твоє становище щодо виступів у збірній не змінилося?

— Абсолютно, — відповів Литовченко. — Я казав раніше, як і Михайличенко, Протасов, Кузнецов, Заваров (усі виступають в різних клюбах Шотландії, Англії, Франції) і зараз кажу, що ми свій вибір зробили. Та й батьківщину, здається, не вибирають. Ми — українці, і коли будемо грати, то лише за збірну своєї держави. Надії, що іще станем у нагоді, поки не втратили.

УСЦАК — Стипендійний Фонд Оксани Баюл

(Пожертви, які вплинули до 1-го вересня 1993 року)

1,000 дол.: Суспільна Служба Українців Канади — Філія Тандер Бей, Онт., Українська Православна Кредитівка в Ню Йорку; 100 дол.: Українське Католицьке Братство Канади — Саскатун, М. Стрихар; 50 дол.: Ярослава Харак (Канада); 25 дол.: Теодор Баран, Іван Манастирський, Адам Шадура; 20 дол.: Лука Соболта (Канада), Франко Мартун; 10 дол.: Мілдред Венеґрин, Роман Микита; 18 дол.: Теодор Костюк (Канада); 15 дол.: Михайло Кібюк (Канада); Наталія Козоріз (Канада); Іван Турубчук (Канада).

На цьому закінчуємо збірку на „Стипендійний фонд Оксани Баюл". До 1-го вересня 1993 року вплинуло пожертв на загальну суму 16,179.99 дол.

Видатки: а) кошти виміни кан. дол. 591.09 дол.; б) вручено особисто Оксані 10,000 дол. Разом 10.591.09 дол.; залишається до передання: 5,588.90 сол.

Управа УСЦАК почувається до милого обов'язку щиро й вдячно зложити вислови найщирішої нашої і Оксани подяки всім вельмишановним жертводавцям, які виявили стільки любови й вдячности до нашої славної чемпіонки Оксани Баюл!

Перед нами тепер значно більші завдання: помогти фінансово якнайкраще підготовити й вирядити на зимову Олімпіяду в Норвегії в наступному році сильну збірну України! Жертвуймо всі! Жертвуймо щедро з любов'ю до України! Просимо дальше слати свої пожертви на „Фонд Відродження Спорту в Україні" на адресу: USCAK — Fund for the Rebirth of Sports in Ukraine, 680 Sanford Ave., Newark, N. J. 07106.

Управа УСЦАК